

מקימי יעבירו בשמכם
מתנות לאביונים
למשפחות נזקקות

בזמן שכולנו עסוקים
במשלוחי מנות...

זכר
למחצית
השקל

מתנות לאביונים בו ביום — תורמים למקימי —

בהמלצת רבני (לפי סדר א-ב): הרב שלמה אבינר שליט"א | הרב שמואל אליהו שליט"א | הרב יעקב אריאל שליט"א | הרב חיים דרוקמן שליט"א | הרב צפניה דרורי שליט"א | הרב שאר ישוב כהן זצ"ל | הרב זלמן ברוך מלמד שליט"א | הרב גדעון פרל שליט"א | הרב יעקב שפירא שליט"א | הרב יובל שרלו שליט"א

תרמו עכשיו 2835*

או באתר: www.mekimi.org.il

השנה שנת מעשר עני! הצטרפו באתר לקיום המצווה בהידור בשיתוף מכון התורה והארץ

ע.ר. 580529303 | התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 עמותת חסד לזכרם של הרב מנחם ליבמן זצ"ל ובנו הקדוש שניאור שלמה הי"ד

צבי יחזקאלי

אל תתבאס ותגיד שאתה מבין את עמלק, שאתה רק עושה לו מחוות הומניטריות, ושבעצם הכל בסדר סך הכל - זו התהום אליה הוא רוצה שתיפול

כללי זהב למלחמה בעמלק

שאותה הוא סוחר מאז הילדות ש... באמת באמת לא ייתכן שהשם יתברך אוהב אותי בלי סוף. קשה לנו לקבל את גודל האהבה והרחמים שהשם יתברך מרעיף עלינו, זה גדול עלינו. אני מעדיף להשאיר את זה תלוי, בספק. התבוננות על החיים דרך הראייה הזו היא הספק של עמלק. אתה לא יכול להיות בווער עם אש ורצון, כשיש לך ספק באהבה ובקשר. בכל מכשול שעומד מולנו, ויש המון כאלה במהלך היום, בכל פעם שקורה משהו הפוך מהתכניות שלנו, אנחנו מסרבים להבין שהשם אוהב אותנו הכי בעולם.

לספק הזה יש המון ראיות בשכל. הוא שלח אותי לעולם חסר, והיה לי סיפור קשה בחיים. לכולנו יש קושי אבל עמלק גורם לנו לפענח את הקושי הזה כחוסר אהבה מוחלטת של השם. אוהב אתכם אבל לא ממש עד הסוף. תשעים וחמש. לא מאה. חמשת אחוזי הספק יעשו את העבודה. חמישה אחוזים ואתה מיד כבר מסכים לעצמך שאתה לא צודק. שאין סיכוי. שאוהבים אותי פחות, וכולם קיבלו יותר ממני. זוהי הגדרת האויב שלנו. עכשיו בואו נראה מה הוא מפעיל נגדנו.

אדם יושב בשולחן שבת ורוצה קדושה וטוב, רוצה ניגונים ודברי תורה. הילדים מנגד לא ממש בעניין. הם רוצים לחטוף משהו לאכול, ללכת לשחק, להפריע לשירים. "ילדים מרגיזים" הוא חושב בתוכו, איך הם לא מבינים כמה גדולה השבת ואיזה אור יש כאן. נפתח פער בין האבא לילדים. על פי רוב, על התהום הזו, שנפערת כמה פעמים ביום, אנחנו מגיבים בשני אופנים: האחד - מתרחקים, מתקררים, נסגרים ובוחרים בניתוק. אני אשיר ושהם יעשו מה שהם רוצים. האופן השני הוא כעס. אני כועס שזה המצב ומנסה דרך הכעס להחזיר אותם לשולחן השבת הקדוש. זה לא הולך, התהום עומדת בעינה.

אני עומד מול התהום הזו עשרות פעמים ביום. אני רוצה משהו והמציאות מראה לי משהו אחר. אני רוצה טוב והמציאות הורסת לי. מלחמתו של עמלק היא כאן. בתהום שהוא פוער לך ואומר לך: לא תגיע. זה לא מושלם. אתה לא יכול. תירגע עם כל הקדושה שלך. כל התגובות הנלוות לבאסה מהתהום הם כבר ניצחונות של עמלק, אבל טיל הקסאם שלו הוא הפער והתהום שעומדים מולך. כמו בעזה כך בנפש, הטיל הוא לא העניין. הוא חלק מהמלחמה.

המקרים במציאות הם חלק מהמציאות. כך השם רוצה. השם בנה את העולם כדי שתילחם ותגדל. ויש מקרים כמו באותו שולחן שבת שהשם אומר לך "אתה רואה את הפער בין הרצון שלך לרצון של הילדים? את הפער בין הרצון הטוב שלך למציאות שאני מציב כעת בבית שלך? יופי, מה אתה עושה עם זה? מאמין לעמלק ויורד מהאופציה שיכול להיות לך טוב? או... פשוט מרפה את הידיים שלך ומאמין".

כמו במלחמה הראשונה מול עמלק. תאמין שהשם אוהב אותך מאה. והפער הזה נולד לא מחוסר אהבה אליך אלא כדי שתילחם על האהבה שלכם.

אל תתבאס ותגיד שאתה מבין את עמלק, שאתה רק עושה לו מחוות הומניטריות, ושבעצם הכל בסדר סך הכל - זו התהום אליה הוא רוצה שתיפול. בפורים יש לנו הזדמנות להכנס לחמ"ל הקרב בעמלק. זו ההזמנה של פורים - בוא תראה שזה אפשרי. אתה לא קולט כמה תהיה שמח אחר כך. הכל יתהפך, אתה תראה.

רק תאמין למי שברא את כולנו כאן, את התהום, את עמלק, את החמאס, ונתן לך גם את ההוראות איך לנצח. כי הוא ממש רוצה את קרבתך. צא לקרב, אל תפחד. תאמין שהכל ממנו באהבה גמורה, זה הניצחון שלך.

האינסטינקט הראשון שעובר לכולנו בראש כששומעים את המילה 'מלחמה', מייצר מיד סלידה. מי צריך מלחמה? למה עוד פעם את הדבר הנורא הזה?

העולם המערבי מפחד היום ממלחמות. הפחד הזה גורם לשני נזקים גדולים, האחד - שבסופו של דבר מתנהלת מלחמה אלא שאנחנו לא נלחמים, ומפסידים את הקרב תוך כדי הנאה משקט יחסי. הדבר השני הוא שנגרם נזק גדול יותר. במקום לרכז כוחות ולסיים את הקרב במהירות, אנחנו מדממים לאורך זמן; בוחרים בפשרה ואחרי כמה שנים מקבלים את המלחמה בריבית ובהרבה כאב. העולם כבר לא אוהב מלחמות וגם אנחנו בנפש מתחילים לקנות את אותו רעיון, הרי אנחנו דור של שלום וכולם עייפים. זו טעות, בטח כשמדובר במלחמות על החיים האמיתיים שלנו.

המלחמה בעמלק היא קרב על האם לחיות באמת או לחיות בכאילו. האם אתה עושה את מה שהבורא יצר אותך עבורו, או שאתה חותם על הסכמי כניעה בסתר ומספר לעצמך שלא צריך מלחמות.

מספיק להתבונן סביבנו בשביל להבין מה צריך לעשות כשבאים להילחם בעמלק. במלחמה האחרונה בעזה לפני שלוש שנים, הצבא החזק שלנו גילה שהוא לא ממש מצליח להכריע חבורת מחבלים שיורים כל כמה שעות טיל, שברוב המקרים מחטיא את המטרה. איך יכול להיות שצבא כל כך חזק עם המון יכולות לא מצליח להכניע כמה אלפי מחבלים? הכלל הראשון בניתוח הקרב מראה שלצבא ולמדינה לא היה מענה לשתי שאלות מרכזיות: מי האויב? ומה הוא מפעיל נגדך? ישראל חששה להפיל את החמאס שמא יבוא דאע"ש, וכך החיילים נלחמו ללא שהחמאס הוגדר אויב. בשלב השני, הצבא הבין שמה שהאויב מפעיל נגדו זה מנהרות וטילים. שוב טעות. הטילים והמנהרות שירתו את ההתשה התודעתית, שהיא הדבר האמיתי שאיים עלינו. התודעה שהם יירו טילים כל הזמן ויהרסו לנו את השגרה הכל כך מקודשת שלנו, המחשבה שהטילים לא ייפסקו, היא זו שגרמה לאפקט האמיתי שלהם. הטיל שנורה עשה את העבודה שלו אחר כך, כשצילמו ודיווחו עליו; אופן התגובה לטיל הוא זה שעשה את הטיל לנשק יעיל. חברה מערבית שיוצאת למלחמה בחוסר רצון מקבלת את הטיל היישר לתוך התודעה, ואז הנזק האמיתי מתרחש בתפיסת הצדק. רגע, אוי, אולי הכל טעות? אולי המלחמה לא נכונה? אולי נוותר...

עזה כמו הנפש, כמו הקרב על הרוח, כמו הקרב עם עמלק, במגילה ובכל רגע נתון בחיים שלנו. אנחנו רוצים את הטוב, רוצים להתקרב, רוצים להיות בקשר, אהבה ותורה, ופתאום מופיע הקול הזה: אולי נוותר? אולי זה לא נכון? אולי אין מלך והכל סתם. יש לנו את הקולות הללו במלחמה בחוץ מפני שאנחנו מפחדים ממלחמה. אנחנו חוששים שנצא ממנה יותר מופסדים מאיך שנכנסנו. בפועל האמת הפוכה. אנחנו מפסידים יותר כבר עכשיו מכך שלא נכנסנו לקרב.

בואו ננסה להגדיר את האויב שלנו ולזהות מה הוא מפעיל נגדנו. אם נציף את שתי השאלות לפני כל קרב, נבין כמה עמלק משתמש בנו להילחם בעצמנו. כולנו יודעים שעמלק זה ספק, אבל בואו נבדוק איפה הוא בחיים שלנו.

אדם מתנהל בכל שבילי החיים כשמלווה אותו הרגשה סמויה,

לגור במרכז העולם

הבנייה
בעיצומה!

קדמא
בהר הזיתים

זליגר שומרון

בניין בוטיק בן 17 יח"ד
במקום בו הכל התחיל
בסמוך לשכונת מעלה הזיתים

דירות 3, 4, 5 חדרים
מפרט עשיר | 2 מעליות
חשמל חכם | סטנדרט בנייה גבוה

קדמא

יזמות • בנייה • נדל"ן

בליווי יעד שיאן נדל"ן
מקבוצת ערך

הצטרפו להצלחה! נשארו רק 5 דירות!

5 חדרים

4 חדרים

נמכר!

3 חדרים

החל מ- 1,500,000 ₪ בלבד

לפרטים: 1-700-556612

מכינים כלים לאורות של פורים

לפרוץ את כל הגבולות

משתה ושמחה / הרב שאול יורוביץ

כשאנו שמחים בהישגים, השמחה היא מוגבלת. כשאנחנו שמחים ברע כמו בטוב, אין גבול לשמחה

בדרך כלל העצה לשמוח בעולם הזה היא ההתמקדות בטוב, מה שקרוי בפי העולם 'לראות את חצי הכוס המלאה', ומסתמכים בזה על דברי רבי נחמן (תורה רב) המורה לנו לחפש ולמצוא נקודות טובות. אך למעשה אליה וקוץ בה, והיא רק חצי הדרך, שהרי להיות האדם מתמקד בראיית הטוב לבד, עדיין יישאר בו לעולם צד חוסר כלשהו. רבי נחמן בעצמו בתורה הזו אינו מסתפק בעצה זו, אלא ממשיך ואומר שלאחר שתבונן בנקודות הטובות "ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו". סדר הדברים הוא שלאחר שהתמקדת בראיית הטוב תגיע לזה שהכל הפך לטוב.

כלומר ראיית הטוב היא מבוא ושער לעבודה הנעלית והעיקרית של ראיית הכל כטוב מוחלט.

זה בעצם ההבדל בין שמחת שאר החגים לשמחת פורים: בכל חג אנו שמחים במה שהשגנו, וכמו שהכתוב אומר בחג הסוכות "ושמחת בכל הטוב", ועל כן היא שמחה מוגבלת, שהרי במקביל אליה קיימים חסרונות ומקומות לא פתורים אחרים; אך בפורים ראינו שכל אותם מקומות חשוכים של לקחת אסתר לבית המלך והכנת העץ בידי המן - הכל הפך לטוב, ואם כן זו שלימות השמחה כאשר הרע עצמו הפך לטוב.

בפורים זכינו להשתמש בכל חלקי הרע כמשרתי הטוב ונתברר שהרע הוא גם משכן לטוב - "מרדכי על בית המן", "המן על העץ אשר הכין למרדכי", וכן ביום אשר רצו להשמידם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם. זו שלימות השמחה.

כאשר אדם זוכה לראות שכל הרע הופך לטוב, השמחה אינה חומקת ממנו, ואינה מעוררת בו התנגדות ממקומות חסרים, שהרי הוא דבק לפנימיות הדבר שהכל טוב.

ונקודה נוספת: למעשה, כאשר אנו משתוקקים לשמחה, הננו משתוקקים לשמחה תמידית ונצחית בבחינת שמחת פורים. כולנו מתנסים לעתים בהרגשת שמחה חולפת בהגיענו ליעד כלשהו רוחני או גשמי בבחינת שמחת החגים האחרים, אך זה לא מספק את הצורך האמיתי שלנו בשמחה נצחית.

רבי נחמן מורה לנו דרך לשמוח בקביעות: מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד (ליקוטי מוהר"ן ב כד), על ידי שנשמח בעצם היותנו בני ישראל. כל עוד האדם שמח בתוספות חיצוניות אשר הוא השיג, יישאר אצלו תמיד חמיצות וקושי; אך בהיותו שמח בפנימיות הדברים, היינו במי שהוא ולא במה שהוא השיג, הנה אז שמחתו תהיה שמחה תמידית ללא תלות בהישגים חיצוניים כלשהם.

לפני ולפנים ממש

מגילת אסתר / ורדית ליברמן

חדר לפנים מחדר, לילה לפנים מלילה, אין שינה לפניו ואין הסתר פנים. הכל אהבה

אם יש זמן בפורים שבו אפשר לחשוב ביישוב הדעת, הרי זה בזמן קריאת המגילה. בתוך מרוץ התחפושות וההכנות צריך לעצור, לשבת, לפתוח את המגילה, להתרכז ולעקוב אחרי כל מילה.

האריזות והצלופנים יחכו. אני עכשיו בזמן יקר וקדוש. מחכה למילים ולניגון המיוחד שימלאו אותי, יקיצו ויעוררו את כל החלקים הישנים שבי.

המגילה שצופנת בתוכה אוצרות של גילוי ה' מתוך ההסתר, לוקחת אותי למסע. לא רק סיפור היסטורי - שהרי הקורא את המגילה למפרע לא יצא ידי חובה. הסיפור כולו מתרחש כאן ועכשיו בתוך כל אחד ואחד מאיתנו.

ישנו עם אחד - אני ישנה - בכמה הסתרים אני נמצאת. רב הנסתר על הנגלה. כמה ספק וייאוש אוחזים בי. מכלים את כוחותיי. כמה גדול האור שאני יכולה להאיר וכמה חושך מסתיר אותי. מכסה את המציאות במעטה של רצינואליות, כמה דעתי חלשה ונפשי עייפה.

וכמה אמון אני צריכה בשביל לקום ולפתוח אפילו פתח קטן. קול דודי דופק פתחי לי.

אמון שרק הקדוש ברוך הוא יכול לעורר.

"אני ישנה ולבי ער". אמרה כנסת ישראל 'אני ישנה' במלכיות, כאדם שעברו עליו הרבה צרות ומתוך הצרות נפלה עליו תרדמה ויישן לו. כך ישראל בגלות כישנים ואינם יודעים מאי זו מדרגה ירדו... 'ולבי ער' - זה הקדוש ברוך הוא, כענין שנאמר 'צור לבבי וחלקי אלהים לעולם'. והוא ישתבח שמו לעד ולנצח נצחים וישועתו תדירה עלינו, שנאמר 'הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל' (פסיקתא זוטרתי).

יש מנהג בשם המהרי"ל, שכשקוראים את הפסוק "בלילה ההוא נדדה שנת המלך", צריך להגביה את הקול, "לפי שזהו תוקפו של הנס".

הנס שמתרחש כאן מתחיל עוד הרבה יותר עמוק ומבפנים. מההיכל השמור והנסתר של המלך. מלכו של עולם. מקום שאין בו שינה כלל ואין ייאוש כלל. מקום של אהבה ללא תנאי. מקום שהוא יסוד ושורש הקיום שלנו.

ואל המלך אפשר לבוא בפורים שלא כדת. להיכנס לפני ולפנים ממש. כמו שנכנס הכהן הגדול ביום הכיפורים, ולבקש ולהתחנן יחד עם אסתר: "אם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי". תגלה לנו את ההסתר, תעזור לנו לקלף את הקליפות שמסתירות את אור נשמתנו ותסיר את המחיצה שמפסקת ביננו ובינך. שיהיה צור לבבי כמעייני המתגבר ומופיע בגלוי בחיינו.

צדיקים גילו לנו שקריאת המגילה ממשיכה עלינו אמונה בהירה, וכל תיבה ותיבה ששומעים, כל פסוק ופסוק, מטהרים אותנו מבפנים ומכניסים בנו אמונה נשגבה.

פעמיים בחג, לפני שנצא לרקוד, לפני שנתכנס למשתה, נתמלא באור האמונה שאסתר ומרדכי הטמינו בספרם.

וכשירד החושך והשיכורים ישקעו בשינה מתוקה, הממתקים ייאספו בארונות והתחפושות יחזרו לבוידעם, אנחנו נישאר עם המנגינה של המגילה חתומה בליבנו, כדי שנוכל להרגיש כל יום בשנה איך כל מה שהקדוש ברוך הוא מעביר אותנו - הכל הכל מאהבה.

צ'ינק־אאוט

לסיים את הקניה **במהירות.**
בזכות עשרות קופות מאויישות
קופות עצמאיות ומסופוני סרוק וקנה

פתחנו!

e חסד בארות יצחק

ממציאים את חווית הקניה מחדש

יותר טריות | יותר אפשרויות | יותר **נוחות** | יותר משתלם!

e חסד

בארות יצחק

תמיד תצאו בזול.

מובילים בכשרות | מובילים במחיר | מובילים במגוון

הרבה יותר מאוכל

משלוח מנות / הרב דב גרינברג

בית חב"ד כוכב יאיר צור יגאל

אוכל הוא חוויה חברתית שלמה בה אנו סומכים איש על רעהו ומתרוממים אחד כלפי השני

היה זה ליל שבת חורפי אחד כאשר באה ורדה עם משפחתה להתארח על שולחן השבת שלנו. הם נראו עייפים ויגעיים וישבו לנוח ו'להשיב את הנשמה' מיד עם בואם, ניכר היה שבאו לאחור צעידיה ממושכת שלא הורגלו בה. מביתה של ורדה עד אלינו מרחק של כשעה הליכה מהירה, בהחלט לא דבר של מה בכך. משהו טרד את מנוחתי ולא יכולתי להניח עליו את האצבע.

קידשנו והמשכנו לסעודת השבת מתוך שמחה ועונג כמדי שבוע, כשלתע הבנתי מה טרד את מנוחתי. זו אינה הפעם הראשונה שורדה מתארכת אצלנו בשבת, ומשום מה לא נראתה עד היום עייפה כלאחר צעדה ארוכה. יש להניח שורדה שאינה מנהלת אורח חיים 'ותי' הסתייעה עד היום ב'אמצעים שונים' כדי לקצר את הדרך, לצערנו. ומה נשתנה בפעם הזאת?

לא התביישתי ומתוך הערכה רבה פניתי אליה בשאלה, **"האם שמת לב נכון? האם בפעם הזו השתדלת יותר מבכל פעם לשמור על קדושת השבת?"** **"נכון!" נצצו עיניה של ורדה, "איך שמת לב?" ואז הוסיפה - כשהיא מצביעה על קופסת העוגיות שקנתה והביאה עמה לקינוח סעודה - "זה בגללך!"**

"בגללך? בגלל העוגיות שמרת את השבת?"

"כן" ענתה ורדה. "כששאלתי במה אוכל להשתתף במטעמי הסעודה, השבתם לי שאשתתף בעוגיות לקינוח. אני אכן איני דתיה גדולה, אבל העוגיות של הרב - עוגיות אלה בוודאי אינן יכולות לנסוע בשבת! לכן צעדנו ברגל..."

בטעם מצוות משלוח מנות כותב הרבי ב'רשימות' (חובת לג) שהיא באה להראות שאנו סומכים זה על נאמנותו ליהדות של זה ומרשים לעצמנו להשתתף בסעודתו, בשונה מסעודת אחשוורוש שהייתה סעודת עובד גילולים שהשתתפות בסעודתו אסורה מטעם 'אבירייהו דעבודה זרה', אפילו כאשר המאכלים כשרים. כי בסעודה יש הרבה יותר מאשר אוכל, הסעודה היא חוויה חברתית שלמה. כאשר הגוי עורך אותה היא מוקדשת להודאה ושבח לאליליו. ואצל יהודי להבדיל, מוקדשת הסעודה לשבח שם שמים. ומצוות משלוח המנות באה ללמד על היותנו כולנו יהודים מאמינים אשר סעודותיהם סעודות מצווה.

בראייה שטחית מצוות משלוח המנות נראית כאקט נוסף של שמחה ושל אהבה ורעות בין אנשים הדומים בלאו הכי זה לזה. אך במבט מעמיק יותר לתוכנה של המצווה, נראה שמצוות משלוח מנות באה דווקא לחבר ולרומם זה אל זה את אותם אלו שבשאר ימות השנה אינם כל כך קרובים האחד לחברו.

מצוות משלוח מנות באה לרומם אותנו לסטנדרט כזה בו אנו רוצים להיות ראויים ומתאימים גם עבור מי ששולחנו 'גבוה' משלנו. זה מתחיל בכשרות המאכלים, אנו נבחר כאלה שאותם יאכל החבר ללא חשש, וממשיך בסגנון, בצורה ובאביזרים הנלווים.

אם תעניק לשכנך ה'רחוק' משלוח מנות, תראה עד כמה הוא יתאמן וייתייגע לתור בביתו אחר מאכלים ואביזרים שיתאימו לך, השכן הדתי. כך גם אתה כשתכין משלוח לרובך או לדמות הגבוהה ממך, תתאים את עצמך אליו.

ומה כאשר לדביקות בה?

החבר והרע האמיתי הוא הקדוש ברוך הוא, עליו נאמר "רעך ורע אביך אל תעזוב". אמת, אין ערוך בינו לבינו. אך זוהי תכלית עבודת ה', לגשר על הפער האין סופי ולחבר את הנברא אל הבורא. ואת מצוות משלוח המנות "איש לרעהו" עלינו לקיים ביחס לבורא יתברך.

המצוות והמעשים כולם הם 'משלוח' - מתנה מאיתנו אל הבורא יתברך. וכמו שממשיל אותם הרבי בספר 'היום יום' (ח השון) לאדם פשוט המקבל בקשה כלשהי מרם המעלה והנשגב ביותר, שבזכות הזו, לשמש את הנעלה מכל, מתבטאת תמצית הקשר שלנו עם האין סוף.

וכאשר זהו הרע, זהו ה'חבר' אליו אנו מגישים את המתנה - המצווה, התורה, מעשה החסד וכדומה, עלינו "להתאים את עצמינו אליו"; כמה עלינו לטרוח שתהא מצווה זו נקיה וראויה לשולחנו של מקום.

כל קבצן הוא אולי

מתנות לאביונים / הרב יהודה מלמד

ר"מ בישיבת רמת גן

העניים זקוקים לרוחב לבם של העשירים, והעשירים זקוקים לעומק לבם של העניים

יש תפילה ויש תפילה. יש "תפילה למשה" ויש "תפילה לעני". תפילה למשה - מתוך גדלות, מתוך רוממות, מתוך השגה של גדולת ה', ויש תפילה לעני - מתוך חיסרון, מתוך צרה ומתוך כיסופין.

יש קורבן ויש קורבן. יש קורבן עשיר שמביא מבכורות צאנו וחלביהן, מכבד ה' בממונו בכבוד ובהדר ותפארת, ויש קורבן עני שמקריב מנחה אבל בה מניח כל נפשו וכאילו הקריב את נפשו.

יש שמחה ויש שמחה. יש שמחה של גדולה, של מליאות, של בתים טובים מלאים כל טוב, "ואכלת ושבעת וברכת", ויש שמחה של עני שיודע להעריך כל פרוטה וכל פרוסה, כל הליכה וכל נשימה, בחינת "כל הנשמה תהלל יי". ואין שמחה שלימה אם אין אדם זוכר את העניים והאביונים.

כאשר נותן אדם מתנות לאביונים הוא נזכר שגם הוא אביון. גם הוא, מבעד לכל בגדי הכבוד והתפארת שלו, ומלביש את ביתו, גם הוא מלא צימאון וחיכיון. גם הוא מלא תהומות שמשותקים למילוי. אלמלא המפגש עם האביון ישכח את העני ואביון שבתוכו.

לפעמים העשיר מלא כל טוב, אבל מרוב הטוב והשפע הוא שוכח את תחושת הרעב והצמא. נאבד ממנו תאבון. לאביון לעומתו דווקא יש תיאבון וצימאון. יש לו חשק, יש לו חלומות ויש לו כיסופין. נמצא שבזה האביון עשיר מן העשיר.

כמה כסף היה מוכן העשיר לבזבז כדי להחזיר לעצמו את התיאבון ואת החשק, על זה נאמר "כספם בחוצות ישליכו".

לכן אין שמחה בלא שישתף בה האדם את העניים והאביונים. ובאמת אלו צריכים לאלו. העניים יכולים לשכוח שיש על מה לחלום ולהתרגל לחיי שפלות, לכן בכל חג ומועד אומרים להם הרי אתם כבני חורין ומסבים אתם ביחד עם כל אחיכם לשולחן אחד. והעשירים יכולים לשכוח שמתחילה היו גם הם או אבותיהם בגלות או במחסור, ויש להעריך כל טוב וטובה ולהתענג בה.

"ביום טובה היה בטוב". גם העשיר והאביון שבתוך האדם צריכים זה את זה. העשיר צריך את המקום של החסר והתשווקה, והעני את המקום של התקווה והגדולה. וכאשר הם משתתפים ביחד השמחה שלימה. כמו הניגון שדווקא כאשר יש בתוכו נימה של עצב, נעימותו ושמחתו שלמים יותר, כי צריכים להכניס את המרה שחורה לתוך השמחה.

והנה דווקא בפורים שהוא נס שמתרחש בזמן שעדיין עבדי אחשוורוש היינו, דווקא אז שמחים כולם ביחד זה עם זה כמו בימי המקדש. שהרי כאשר מקיימים מצוות משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים, מתקיים הפסוק "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוקיך ולביתך, אתה והלוי והגר אשר בקרבך".

"כל קבצן זה אולי משיח" אמרה המשוררת זלדה. המשיח עצמו מתואר בדברי חכמים כקבצן היושב בשערי רומי לבוש סחבות. מי הוא המשיח ומניין יבוא לא נדע, אבל כאשר כל הקבצנים והאביונים יהיו שמחים, אלו שברחובות ואלו שבתוך לבו של אדם, נדע שקרובים פעמי משיח.

מתנות לאביונים **בו ביום** עד לפתח הבית

בית התבשיל דואג לאלפי סעודות פורים מוכנות
המגיעות עד לביתם של האביונים

סעודת
פורים
לרעב
40
ש

בית התבשיל
מאז תשמ"ה

רעבים לנתינה שלך:

1-800-350-535

www.bhi.org.il

רח' אחוזה 186, רעננה, ת.ד. 957 רעננה. התרומות מוכרות לצורכי מס (סעיף 46)

בבנק הבינלאומי העליון

שהשם יתברך מתכנן לנו. עלינו להיות בעלי אמונה ובעיקר בעלי ענווה, ולהתבטל לפניו יתברך ולהודות לו יתברך בלב שלם על הטובות וגם על הרעות.

גם במגילת אסתר הכל היה נראה נורא מאוד, אבל את כל התרופות השם הקדים למכות. למפרע אנחנו מבינים שבכל רגע נתון כל מה שקרה שם היה טוב מאוד.

יהי רצון שנזכה כולנו להיות בעלי אמונה ובעלי ביטחון בהשם יתברך ובעלי ענווה.

אסיים בסיפור:

היה לנו מפקד שממש אתגר את כולנו. הוא חי בתחושת של המן קטן: קללות, גזירות-עונשים, צעקות. אחד מהאחים שלי למחלקה הגיע למצב שהוא הרים עליו יד ונכנס 21 יום לכלא, גם המפקד נענש וסגר 28 יום בבסיס על אותו מקרה.

השתחררנו הביתה לפורים וכטוב לבי ביין כמצוות היום, באמצע הסעודה התקשרתי למפקד ובכיתי לו:

"אתה צדיק!

זרע קודש!

אתה לא תשבור אותי!

אתה מפקד טוב!

שיהיה לך ולמשפחתך פורים שמח, כולם חושבים שאתה המן ואני יודע שאתה

מרדכי..."

בקיצור, נפלתי עליו איזה 3 דקות, ואני לא זוכר את כל השיחה 😊 שיחה של "עד דלא ידע בין אורר המן לברוך מרדכי".

כשחזרנו לבסיס מיד אחרי פורים, ממש לא ידעתי למה לצפות. לקחתי בחשבון שאני עומד לעלות למשפט מ"פ על חוצפתי להתקשר למפקד וליפול עליו. משפט מ"פ זה לא בריוק דין תורה שאפשר לצאת בו זכאי מדין "בסומי בפוריא", ולכן שמתי מספיק בגדים וספרים בתיק ל-28 יום הבאים או אפילו לחווייה של ישיבה קצרה בכלא, שאולי אזכה להפיץ שם אמונה.

בקיצור, המפקד לא אמר לי מילה.

המשכנו באימונים וממש התפללתי להשם יתברך שהמפקד יתפוס אותי לשיחה. לא ידעתי אם אני צריך לבקש סליחה או שעדיף לשתוק.

לאחר כשבוע וחצי המפקד קרא לי לשיחה אישית:

"שלום פרץ, רק רציתי להגיד לך תודה רבה על השיחת טלפון בפורים, עשית לי טוב בלב, ועכשיו תעוף לי מהעיניים ותמשיך לעבוד".

"אין שמחה כהתרת הספקות" - רצתי להמשיך לעבוד והודיתי להשם יתברך: "שומר מצווה - לא ידע דבר רע"! (למרות שאני לא חושב שיהיה לי רע בכלא...).

אמנם זה ייראה לכם הקוראים כסיפורי חסידים, או אפילו סרט דמיוני, אבל את האמת השלימה לא אסתיר ממכם: לאחר, אני חושב, כעשר שנים, אותו מפקד מתקשר אלי ואומר לי: "פרץ. תודה. אני היום דתי, נשוי ואבא לשני ילדים חמודים ולומד תורה רוב היום". עיני היו עם דמעות, ולבי התמלא באהבת השם יתברך. אמרתי למפקד שלי: "תודה רבה שהתקשרת, אני מאושר בשבילך".

אחים אהובים. באמת, ברור לי שלא אני זה שגרמתי למפקד שלי לחזור בתשובה, אבל בטוח שיש לי בסיפור הזה איזו עמלת תיווך בשותפות עם השם יתברך בבנק הבינלאומי העליון.

דבר ראשון - המצוות של החג !!

חיילים של השם יתברך הם חיילים שחיים הלכה !!

אני הקטן נוהג ללמד את מצוות החג דרך השפה הצבאית:

מ"מ, מ"מ = א. מקרא מגילה. ב. מתנות לאבינוים. ג. משלוח מנות. ד. משתה ושמחה.

ככה אפשר ללמד את כל החברה וכולם זוכרים.

עלינו לזכור ולהזכיר לאחים שלנו שמגילת אסתר זה לא ספר היסטוריה. אנחנו כל שנה זוכים לקרוא בציבור את המגילה גם בערב וגם בבוקר.

למה? הרי כולם זוכרים את הסיפור, למה לחזור?

חוזרים כי רוצים לחיות את הדברים!

כשאנחנו קוראים ולומדים את מגילת אסתר, אנחנו מפנימים שמרדכי ואסתר אלו לא דמויות שהיו פעם וזהו. מדובר בצדיקים עליונים שחיים בתוכנו!

מדובר בדמויות שמסרו את נשמתם, רוחם ונפשם להצלת כלל ישראל ואנחנו ממשיכים אותם. במיוחד בתור חיילים המשרתים את המדינה במסירות נשמה, רוח ונפש. אנחנו לומדים, קוראים ומקבלים כוח להמשיך לחיות את אותה מסירות היום. אלפי שנים אחרי המהפך שעשה השם יתברך דרך מרדכי ואסתר, השם יתברך ממשיך לפעול דרכנו, ואנחנו שמחים בכך מאוד.

בנוסף, בעצם קריאת המגילה אנחנו מודים להשם יתברך על כל הניסים שהוא עשה ועושה איתנו "בימים ההם בזמן הזה"!

ולמה בציבור?

משום שהחידוש הכי גדול של עם ישראל בעולם זה לא שיש כמה יחידים, צדיקים וקדושים מיוחדים שלוקחים אחריות ויש להם הנהגות מופלאות. אלא, יש אומה שלימה כזאת שנבחרה מכל העמים וקיבלה תורה שמדריכה את כל האומה איך חיים בטהרה, איך מסתכלים באמונה על כל ההיסטוריה שלנו (הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל, שההילולא שלו בפורים, היה נוהג לכתוב היסטוריה עם האות ת', כדי ללמד את התלמידים שהשם יתברך מסתתר מאחורי כל מה שעבר ועובר על ישראל קדושים לאורך כל הדורות).

קריאת המגילה ברבים מעוררת את כל הציבור לקבל כוחות של "ונהפוך הוא" - להפוך כל חושך לאור, כל מר למתוק, כל רע לטוב, כל טמא לטהור, כל עצב לשמחה, כל כישלון להצלחה, כל נגע לענג...

כשאנו קוראים את המגילה בציבור, אנחנו בעצם מפרסמים את הנס ברבים ומאפשרים למרדכי ואסתר להתפרץ מעומק נשמתנו ולעורר אותנו להתאמץ ולקבל כוחות מהשם יתברך ולקחת עוד ועוד אחריות על כלל ישראל.

יש עניין שיתהפך הכל לטובה! זה פורים!

גם אחרי שנחתם הכל בטבעת המלך והיה נראה לעין שישיראל גמורים...

השם יתברך חשבה לטובה!

באמת אין רע בעולם !!

מי שחי אמונה בפשיטות ותמימות יש לו סבלנות עצומה להמתין ולחכות שכל רע יתבהר בסופו של דבר לטוב.

אנחנו מתאמצים לעשות השתדלות של מאה אחוז, אבל תוך כדי וגם אחרי יש לנו מאה אחוז ביטחון בהשם יתברך שהוא טוב מוחלט ולא יוצא ממנו שום רע !!

כל מה שנראה לנו רע בעולם הזה, זה רק תמונה חלקית מהתמונה השלימה

שומרים על הילדים ועל הקהילה

חדש באפליקציית רימון סלולרי!
מניעת שיתוף והפצה של תמונות לא ראויות

mu:tag

לקוחות
רימון סלולרי
קיימים

✓
לקבלת ההטבה
היכנסו לאיזור האישי
במחשב

רוכשים מנוי לרימון סלולרי ונהנים מ-

חצי שנה מתנה*

על שירות מניעת שיתוף והפצה
של תמונות לא ראויות

אינטרנט רימון

בבית שלנו גולשים חכם,
גם בסלולר

הצטרפו עכשיו:

1-800-222-234

בכפוף לתקנון. אפליקציית רימון סלולרי בתשלום חודשי קבוע של 24.90 ₪. חצי שנה מתנה על שירות מניעת שיתוף והפצה של תמונות לא ראויות, לאחר מכן השירות ימשיך בתשלום חודשי של 1.90 ₪ ללא התחייבות. השירות מתאים למכשירי אנדרואיד מגרסה 5.0 ומעלה. אינטרנט רימון 2009, ח.פ. 514256437

סוף מעשה בשתייה תחילה

אור י. גולדשטיין

מצוות עד-דלא-ידע מוציאה מהאדם כוחות ומאפיינים שאף אחד לא יכול לשער. כמה כוסיות משחררות יכולות לגרור סולחות היסטוריות והוצאות מפרזות... אספנו ארבעה סיפורים כנגד ארבע כוסות עם מופתים שרואים רק בפורים ושמקבלים היגיון רק אם קוראים אותם למפרע

לאחר 25 מגה-בייט
של נאומים חוצבי
להבות, השיב לו
המפקד כי הוא
פטור מהפעילות
למחרת, וכי הוא
יכול לחזור לבסיס
אחרי החג

"מסתבר שבהתחלה
סירבתי בגלל
הסנסור שלי עם
הרב יוני, אבל ללא
יותר מדי היגיון יואב
שכנע אותי שאני
יכול להתחפש וככה
הרב יוני לא יזהה
אותי"

מהסכום. כוסית רדפה כוסית, וצ'ק-סר-כיסוי
רדף צ'ק-סר-כיסוי, ולאחר פורים הגיע הזמן
לבדוק בדחילו ורחימו מה המצב בחשבון הבנק
האברכי...
ובכן - עשרים אלף ש"ח בפלוס !!!

התברר כי ביום הפורים נכנסו לחשבוננו עשרים
אלף שקלים חדשים טבין ותקילין. איתאל
נפעם וניסה להבין מאיפה הגיע כל הכסף הזה,
כאשר בבנק ענו לו בלקוניות כי "תכנית חיסכון
השתחררה". הוא ואשתו ניסו להיזכר מתי ואיך
פתחו תכנית חיסכון, ועד עצם היום הזה הם
אינם יודעים.

מיום פורים זה עד יום ניפורים הנא

"הדבר הראשון שאני זוכר זה רוח קרירה
מציקה", מספר איתן (23, כפר סבא). איתן
מצא את עצמו מתעורר לקראת מוצאי פורים על
מפתן בית פרטי. לא ברור איך הוא הגיע לשם,

באותה שנה פורים חל במוצאי שבת,
מספר שחר (25, קרית אתא), "הייתי
חייל ויצאתי הביתה לשבת, אך ביום
השון היה עליי להתייצב על הבוקר
לסיור של המחלקה באזור המרכז". הבעיה
הייתה שלשחר לא היה ממש חשק ל'תרבות יום
א' בדיוק בפורים, והוא יותר היה בכיוון של
חופשת פורים עם אופציה להארכה. "ניסיתי
עוד ביום חמישי להוציא גימ"לים ב'ביקור-
רופא' ולא הצליח לי". בצר לו החליט שחר
לנצל היטב את החמשוש, וכ"זרזים מקדימים"
לאחר קריאת המגילה בערב חגג ושתה לשכרה,
כאשר לא שכח לפני כן לכוון שעון מעורר
לבוקר כדי להספיק את האוטובוס.

השחר עלה ושחר נופל על המיטה. "כולם ניסו
להעיר אותי ללא הצלחה. בסוף קמתי אבל
וחפוי ראש בשעה מאוד מאוחרת". שחר לקח
איתו את התיק ורץ לאוטובוס בתקווה שעוד
יספיק לשמוע מגילה איפשהו. כשהגיע לאתר
הסיור הסתבר לו שהמחלקה סיימה את הסיור
מזמן וחזרה לבסיס. שחר נסחב עם התיק לאיטו
בחזרה לתחנת האוטובוס וחיכה לאוטובוס
שייקח אותו דרומה לכיוון הבסיס. "הרגשתי
שכל הפורים הזה נדפק. רק נסחבתי ממקום
למקום, והדבר המוזר ביותר זה שאף אחד לא
חיפש אותי או עדכן אותי איפה כולם ולאן
צריך ללכת. בסופו של דבר החלטתי על דעת
עצמי לשלוח הודעה למפקד שלי על זה שאני
חוזר לבסיס. אבל כשנכנסתי לשלוח לו הודעה
פתאום צנח לי הלב".

שחר ראה בוואטסאפ שרשור ארוך של הודעות
קוליות שהוא שלח למפקד אתמול בלילה,
וכמה הודעות מהמפקד חזרה. לראשו הכואב
חדרה אט אט ההכרה שהעונש על האיחור יהיה
החלק הקטן בסיפור... הוא התחיל לשמוע את
ההודעות שהוא שלח, בהן הסביר באריכות את
החשיבות של חג פורים, את סיפור המגילה
ואת חשיבות מצוות השתייה בפורים. לאחר
25 מגה-בייט של נאומים חוצבי להבות, השיב
לו המפקד כי הוא פטור מהפעילות למחרת,
וכי הוא יכול לחזור לבסיס אחרי החג, ביום
שני לקראת צהריים. "זה הרגיש כמו נס אישי,
ממש כל הפושט יד נותנים לו". ניסיתי בכל
דרך להיפטור מאותו פעילות ומה שהייתי צריך
זה רק לבקש". שחר חזר באותו פורים הביתה
להמשך החגיגות עם המשפחה. הוא מספר
שאותו פורים הונצח לדורות: "יצא מזה מלא
צחוקים, ההקלטות שלי הופצו בגודר ואפילו
הדפסנו כמה משפטים מהן על חולצות".

צ'יקצ'ק צ'ק

מה קורה כששיכור יוצא בטרמפים מתקוע
לכפר חב"ד ובדרך מחלק בנדיבות אלפי שקלים
שאין לו?

כשאיתאל גלעדי היה אברך צעיר הוא התקשר
באמצע סעודת פורים בתקוע לרב יצחק
גינזבורג בכפר חב"ד, ובגעגועיו החליט כי
באותו רגע הוא יוצא לדרך להמשיך את סעודת
פורים עם הרב. גלגולי הטרמפים ארכו שעות
ארוכות ומצחיקות, ובמהלכן חולקו כטוב
לב המלך ביין, אלפים ש"ח מתנות לאביונים
מאת אברך שלא היה לו בחשבון אפילו שליש

היחסים בין הרב יוני לאיתן לא היו במיטבם
כבר כמה חודשים. איתן חשב שהשיעורים שלו
בנאליים והיה מקשה קושיות מתחכמות בזמן
השיעור. "הרב יוני אמנם לא מנע ממני להגיע
לשיעורים, אבל התעלם ממני באלגנטיות. ככה
יצא שכבר לא הגעתי כמה חודשים לשיעורים
של הרב יוני והדבר הפך להיות קצת אישי",
מתאר איתן. ה"ברוגז" הזה היה ידוע לכולם
ואיתן ניצל את זמן השיעורים לקרוא בספרים
שמעניינים אותו, בעיקר ספרי פילוסופיה. "לכן,
כשיואב שאל אותי אם אני נכנס לשיעור מאוד
התפלאתי, ועשיתי לו פרצוף של 'מה נשתנה?'.
הוא אמר לי 'עזוב, לא נורא' והסתלק".

בהמשך היום יצא לאיתן להיתקל ברב יוני.

"כל העולם פתאום הסתובב לי, כמו מאה אסימונים שנופלים", מספר ידידיה. ביצוע החיוב היה בעיצומו של פורים - מה קרה? אולי שלומי יוכל לשפוך קצת אור. כשידידיה התקשר לשלומי ושאל אותו אם הוא זוכר על איזו קנייה גדולה שהוא עשה, שלומי לא הפסיק לצחוק ואמר לו שזה לא עניין לטלפון"

האשראי שאני צריך להרחיב את מסגרת האשראי שלי באופן זמני עבור עסקה שביצעתי. הדבר היה קצת חשוד אבל התעלמתי ושכחתי מכל העניין. בסוף החודש קיבלתי פירוט הוצאות ואז נזכרתי בהוצאה החשודה."

ידידיה ראה בחשבונות הוצאה לחלוטין חריגה בהתחשב במסגרת הכלכלית שמתאימה לבן-ישיבה. בתמימות הניח שפרטי הכרטיס נגנבו והתקשר לחברת האשראי לבטל את ההוצאה. לאחר המתנה מותחת עצבים הודיעו לו שמועד החיוב כבר עבר ולא ניתן לבטל את העסקה, אלא ישירות מבית העסק בו בוצע החיוב. חוץ מזה, עבור חיוב כזה גדול, אמרו לו, הוא היה מקבל תכף ומיד הודעה לצורך אישור, מה גם שאם הכרטיס היה נגנב, הגנב היה פועל בצורה יותר מתוחכמת. כנראה שזאת הייתה הדרך של חברת האשראי לרמוז לידידיה שהוא שקרן.

השם של בית העסק לא היה ברור. הוא בדק מתי בוצעה העסקה והתחיל לחזור בזמן. אכן הייתה שיחה מחברת האשראי באותו יום. אבל לא הייתה עוד שיחה למקום אחר באותו יום חוץ משיחה אחת עם חבר טוב, שלומי, שהוא לא דיבר איתו מאז... ובכן - פורים.

"כל העולם פתאום הסתובב לי, כמו מאה אסימונים שנופלים", מספר ידידיה. ביצוע החיוב היה בעיצומו של פורים - מה קרה? אולי שלומי יוכל לשפוך קצת אור. כשידידיה התקשר לשלומי ושאל אותו אם הוא זוכר על איזו קנייה גדולה שהוא עשה, שלומי לא הפסיק לצחוק ואמר לו שזה לא עניין לטלפון.

"שלומי הגיע ונראה משועשע מאוד. קצת כעסתי עליו בהתחלה כי נראה שהוא עשה לי טריק או משהו. אמרתי לו שזה לא מצחיק ושיחזיר את הכסף, אבל הוא אמר שזה פשוט מצחיק אותו שאני לא זוכר". לאחר לחץ כבד מצד ידידיה שלומי חשף את העובדה: "הזמנו ביחד כרטיס טיסה בפורים".

"הייתי בהלם, אבל לא מאוד. כבר הרבה זמן חשבנו לנסוע לאומן, וכמעט נסענו בראש השנה שעבר, אבל תמיד היו לי לבטים ומניעות. כנראה ששלומי ניצל את הסיטואציה הרגישה שלי באותו רגע והזמין כרטיס בשבילי", מסביר ידידיה. "הרגשתי הקלה. גם הבנתי לאן הכסף נעלם, וגם סוף סוף קיבלתי החלטה, אולי לא מאוד מודעת, לגבי נסיעה לאומן בראש השנה".

אבל הסיפור לא נגמר כאן. כשידידיה ביקש לשמוע את הסיפור כולו משלומי, הוא גילה שעוד הפתעה אדירה עומדת מולו. "שלומי סיפר שרצינו לקבל החלטות בפורים ואז באמת זרמתי ואמרתי, יאללה, בוא תזמין כרטיסים לראש השנה. אבל אז הוא אמר - למה ראש השנה? בוא ניסע עכשיו!" לרוע מזלם שלומי לא מצא כרטיסים ל"עכשיו", אבל הוא מצא כרטיסים לראש חודש אייר והזמין אותם.

"הרגשתי שאני בסרט. הבנתי שיש לי כרטיס לעוד שבוע לאוקראינה. צעקתי על שלומי - 'עוד שבוע אנחנו צריכים להיות באוקראינה?!' באמת בנס היה לי דרכון בתוקף והצלחתי לסדר את כל העניינים כדי לנסוע בזמן".

הגיחה של ידידיה ושלומי לאומן הייתה קצרה (48 שעות), אבל עוצמתית. "החלטנו שאנחנו צריכים לנסוע עוד פעם, הפעם לא מתוך קלות ראש, כדי שתהיה נסיעה אחת רצינית. נסענו גם בראש השנה, וזה היה הרבה יותר קל אחרי שהמחסום הראשון נשבר. כנראה כל הדבר הזה היה סיבוב והכנה לדבר הגדול האמיתי".

הרב יוני חיך אליו בצורה ידידותית למדי, ואיתן לא הבין מה הולך פה. "חשבתי שאולי בגלל הזמן הרב שעבר הרב יוני החליט יותר לקרב אותי אליו, אולי לנסות להתחבר ולהתנצל על כל מה שקרה". איתן חיך חיוך מתנצל והמשיך בשגרת יומו. כשהגיע אל מקום מושבו ולמד את הסדר הרגיל, הגיע אליו הרב יוני עם ספר ואמר לו: "כן איתן, הנה הספר שהבטחתי בפורים להביא לך, מה שקראת אצלי". זה היה ספר פילוסופיה מאוד לא אופייני לדרך של הרב יוני.

"הרגשתי מבולבל, הבנתי שקרה משהו אבל לא הבנתי מה קרה", מספר איתן. "אמרתי תודה כאילו אני מבין והמשכתי. יום למחרת העביר ראש הישיבה שיעור. הוא דיבר על זה שכל אחד מישראל הוא טוב מיסודו, על הרמב"ם המפורסם על סרבן הגט שמכים אותו, ואז זרק איזו הערה בסגנון 'אצלנו לא צריך לקבל מכות בשביל להוציא את הרצון הטוב האמיתי מכל יהודי', והיה נדמה לי שהוא הסתכל עליי. יואב שהיה לידי טפח לי על הגב ואני הייתי נבוך נורא, בכלל לא הבנתי מה קורה, אבל כבר עבר מספיק זמן כדי להודות בזה".

איתן החליט שהוא צריך לגלות מה קרה באותו פורים אצל הרב יוני. למה בכלל הוא הגיע לשם? הוא זוכר שהוא היה בישיבה יחד עם כמה חברים. "פניתי לאחד מהם ושאלתי אותו מה עשינו באותו יום אחרי הסעודה. הוא סיפר לי שיואב רצה ללכת לתת משלוח מנות לרב יוני, אבל חיפש מישהו שילך איתו וישמור עליו. מסתבר שבהתחלה סירבתי בגלל הסכסוך שלי עם הרב יוני, אבל ללא יותר מדי היגיון יואב שכנע אותי שאני יכול להתחפש וככה הרב יוני לא יזהה אותי".

וככה איתן התחפש, בכל זאת פורים. ולמה הוא התחפש? אה, זה פשוט - הוא התחפש ליואב. הוא לבש את הסוויטשרט המזוהה כל-כך עם יואב, יחד עם משקפי השמש של יואב, ויצא איתו אל עבר הבית של הרב יוני. "את יתר הסיפור שמעתי מיואב. הוא מספר שכשהגענו לבית של הרב יוני רק אשתו הייתה שם, והיא הגיעה לנו לחכות כמה דקות עד שהרב יוני יחזור. יואב היה צריך ללכת להמשיך עם משלוחי המנות והוא החליט להשאיר אותי שם, ספק בשפיות ספק לא, כדי לבשל 'סולחה' עם הרב. ביד אחד עם הרבנית הוא אמר לה לומר שהמשלוח מנות זה ממני".

איתן לא ממש זוכר מה קרה כשהרב יוני הגיע לביתו. "יכול להיות שמצאתי אצלו ספרים מעניינים והתפתחה שיחה. יכול להיות שהתקרבו והתפייסנו. אני באמת לא זוכר מה קרה שם, מה שבטוח, לבקש סליחה אף פעם לא היה יותר קל. אני לא זוכר אם הייתי צריך להשפיל את עצמי, או משהו, אבל יצא מזה רק טוב". ככל הנראה, בסוף ההתפייסות איתן יצא חזרה לכיוון ביתו, אבל נרדם מחוץ לדלת. "הרב יוני לא יודע שאני לא זוכר איך התפייסנו, אבל הוא נראה מאוד מרוצה מאז. גם היחסים בינינו השתפרו. סיימתי את הספר ומאז ביקרתי בביתו עוד הרבה פעמים, הפעם מהצד הפנימי של הדלת", מתבדח איתן.

בדרך למגילה עוצרים באומן

ידידיה (21, אפרת) מספר איך שיחת חולין בפורים הובילה אותו למדינה אחרת. "הסיפור שלי מתחיל בכלל בחול המועד פסח. קיבלתי הודעה מחברת

השליחים שלך למתנות לאביונים

UP • HOFFER

מתנדבי פעמונים **יהיו השליחים שלך** ויעבירו בשמך
מתנות לאביונים **ביום הפורים** למשפחות נזקקות
הנמצאות בתהליך שיקום כלכלי

תרמו עכשיו

בטלפון: **1800-35-10-12** | באתר: **www.paamonim.org**

בבנק הדואר: ח-ן 3535656 | בדואר: אורלוב 77 פ"ת 4934286

פעמונים ארגון חסד (ע"ר) 58-039-270-2 | אורלוב 77 פתח-תקווה 4934286 | טלפון. 03-9127100 | פקס. 03-9127101
התרומות מוכרות לצרכי מס הכנסה לפי סעיף 46 | info@paamonim.org |

פרשת תצווה | להימחץ כדי להאיר

ונחת עם רנטה, פרק סיום נעים לחיים ארוכים וטובים.

לפני שבע שנים חזר בוקר אחד מתפילת שחרית, וגילה שרנטה עברה שבץ מוחי חמור. לזמן מה, חייה היו תלויים לה מנגד. היא יצאה מכלל סכנה, אבל בני הזוג נדרשו לשנות את אורחות חייהם. הם ויתרו על דירתם המפוארת במרכז העיר, ועברו לדירה עם גישה נוחה יותר לכיסא גלגלים. הנרי היה למטפלה הצמוד של רנטה ולתומך האישי שלה. הוא היה איתה יומם ולילה, קשוב לכל צורך.

השינוי היה מדהים. קודם לכן היה הנרי איש עסקים ומנהיג קהילתי נחושר-רצון. עתה נעשה אחר-חמץ שופע עדינות ודאגה. אהבתו לרנטה ואהבתה לו שטפה את שניהם במין נוגה נוגע ללב. אף שיכול היה, כאיוב, לטלטל את שערי השמיים בדרישה לדעת למה זה קרה דווקא להם, הוא עשה את ההפך. הוא הודה לה' מדי יום על כל הברכות שהוא והיא נתברכו בהן. הוא לא התלונן, לא נקלע לספקות, לא התערער באמונתו.

ואז, לפני שנה, אובחנה אצלו מחלת חשוכת מרפא. נותר לו רק זמן קצר לחיות, והוא ידע זאת. מה שעשה היה גילוי עילאי של כוח רצון. הוא ביקש רק דבר אחד: שיזכה לחיות כל עוד רנטה חיה, כדי שהיא לא תישאר ערירית. לפני כשלושה חודשים ננטה נפטרה. כעבור זמן קצר הצטרף אליה הנרי. "הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעִימִם, בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ". נדיר לראות אהבה שכוזבת בעת צרה.

באחת השיחות בסדרה זו כתבתי על כוחה של האמונה להפוך כאב ליופי. הנרי לימד אותנו את כוחה של האמונה להפוך כאב לחסד. האמונה הייתה לב מהותו. הוא האמין שה' הציל אותו מהיטלר לשם ייעוד מסוים. לשם ייעוד זה גם חנן אותו בהצלחה עסקית. אף פעם לא שמעתי אותו מייחס לעצמו איזה מהישגיו. על כל דבר שעלה יפה הוא הודה לה'. ובכל פעם שדבר-מה לא עלה יפה, הוא שאל שאלה פשוטה: מה ה' רוצה שאלמד מכך? מה הוא רוצה שאעשה עכשיו, משקרה מה שקרה? על כנפי הלך רוח זה הוא נישא בענווה על פני השנים הטובות. עתה, על פני השנים הקשות, שוב נישא על כנפי אותה רוח - באומץ.

פרשתנו פותחת במילים "וְאֵתָה תְּצַוֶּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שִׁמְן זַיִת וְזָךְ כֶּתִיב לְמֹאֵד לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד" (שמות כו, ט). חז"ל מצאו דמיון בין הזית לעם ישראל: "אמר רבי יהושע בן לוי: למה נמשלו ישראל לזית? לומר לך: מה זית אין עליו נושרין לא בימות החמה ולא בימות הגשמים, אף ישראל אין להם בטילה עולמית לא בעולם הזה ולא בעולם הבא. ואמר רבי יוחנן: למה נמשלו ישראל לזית? לומר לך: מה זית אינו מוציא שמנו אלא על ידי כתיחה, אף ישראל אין חוזרין למוטב אלא על ידי יסורין".

השמן נודע כאמור למנורה, שאור התמיד שלה מסמל את האור האלוקי המציף את העולם לעיניהם של המאמינים: המנורה במשכן ואחר כך במקדש, ובימינו, באורח מיסטי יותר, האור הרוחני הבוהק מכל מקום קדוש, חיי קדושה ומעשים של קדושה. כדי להפיק את האור הזה, משהו צריך להיכתת, להימחץ, להימחץ: הזית. וכאן טמון הלקח הגדול לחיים.

הייסורים רעים. היהדות איננה מנסה להסתיר זאת. הגמרא מספרת על כמה חכמים שנפלו למשכב וכאשר נשאלו "חביבין עליך יסורין?" ענו "לא הן ולא שכרן". כאשר הייסורים נופלים עלינו או על יקירינו, הם עלולים להביאנו לייאוש. לחילופין, אנו עשויים להגיב באורח סטואי. לנהוג במידת הגבורה ולגלות חוסן בעת צרה. אבל יש גם אפשרות שלישית. אנו יכולים להגיב כפי שהגיב הנרי: בחמלה, בחסד ובאהבה. אנחנו יכולים להיות כמותו זית שכאשר הוא מכותת הוא מפיץ את השמן הטהור המזין את אור הקודש.

כאשר דברים רעים קורים לאנשים טובים, עולות שאלות אמוניות. זוהי תגובה טבעית, לא כופרנית. אברהם שאל, "הֲשֵׁפֵט כָּל הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט?". משה שאל, "לְמָה הִרְעִיתָ לְעַם הַזֶּה?". אך יש שאלה אחת שטעות היא לשאול: "למה זה קרה?". כי לעולם לא נדע. אנחנו איננו אלוקים, ומוטב שגם לא נשאף להיות אלוקים. השאלה הנכונה היא "זה קרה; מה עלי לעשות אם כן?". והתשובה לשאלה זו איננה מחשבה אלא מעשה. התשובה היא לרפא את הניתן לריפוי - את הגוף, את הנפש, את הנשמה. משימתנו היא להביא אור למקומות האפלים בחיינו ובחיי אחרים.

את זאת עשה הנרי. רנטה סבלה, וגם הוא התייסר, אבל רוחם גברה על מדווי גופם. הם נמחצו - והפיקו אור. כל נחשוב שזה קל. נדרשים לשם כך כוחות עילאיים של אמונה ורצון. אבל כאן בדיוק טמון כוחה של האמונה לשנות את חייו. כשם שאמונת גדולה יכולה להמיר כאב ביופי, כך אמונה גדולה יכולה להמיר כאב באהבה ובאור של קדושה.

יש אנשים שחיייהם הם שיעור לכולם. כאלה היו חייו של הנרי קנובל ז"ל. הוא נולד בווינה ב-1932. אביו הגיע לשם בשנות העשרים מפולין. הוא עזב את פולין בגלל האנטישמיות שגאתה שם בעשור ההוא, אך כמו יעקב שכרח מעשו אל לבן גם הוא גילה כי ברח מהפח אל הפחת.

אחרי האנשולוס, סיפוח אוסטריה בידי גרמניה באביב 1938, ואחרי ליל הבדולח בסתיו של אותה שנה, הבינו הוריו של הנרי שאם חפצי חיים הם עליהם לעזוב גם את אוסטריה. הם הגיעו לבריטניה ב-1939, שבועות ספורים לפני שערי ההגירה ושערי הגיהנום היו נסגרים עליהם לו חיכו. הנרי גדל בעיר נוטינגהם שבמרכז אנגליה. שם למד את מקצועות הטקסטיל, ולאחר שירותו הצבאי הלך לעבוד באחת החברות הבריטיות הגדולות. לבסוף הקים עסק טקסטיל מצליח משלו.

הוא היה יהודי מאמין נלהב, ואהב את היהדות על כל היבטיה. הוא ואשתו רְנָטָה היו זוג למופת: פעילים בחיי בית הכנסת ומכניסי אורחים בשבתות ובחגים. הכרתי את הנרי מפני שהוא האמין בנתינה לקהילה - לא רק בתרומת כסף אלא גם בהשקעת זמן, מרץ והתנדבות לתפקידי מנהיגות. הוא כיהן כיושב ראש בארגונים יהודיים רבים, ביניהם 'המגבית היהודית המאוחדת לישראל', ארגון ידידי אוניברסיטת בראילן בבריטניה, המועצה לנישואים יהודיים, לשכת המסחר בריטניה-ישראל ובית הכנסת 'ווסטרן מרבאל ארץ' בלונדון.

הוא אהב ללמוד תורה וללמד תורה. הוא היה איש שיחה נעים, עם אמתחת בדיחות שאין לה תחתית, ואף השתמש בהומור שלו כדי לערוך, באופן סדיר, "תרפיית צחוק" לחולי סרטן, לניצולי השואה ולדיירים בבתי אבות ובתי מחסה יהודיים. כשפרש לגמלאות, ולו שלושה ילדים ונכדים רבים, ציפה לחיי שלווה

יום מרוכז בנושא
נטורופתיה
קהל המטפלים הרחב!

מכון אבולעפיה מזמין אתכם ליום מרוכז
אשר יעסוק בנטורופתיה -
שיטת רפוי מחלות הגוף בצורה טבעית.
דרך עידוד וחיזוק איזון הנפש, הרוח והגוף.

יחד עם עמית ברין, פסיכיאטר הוליסטי טבעי המתמחה ברפואת התדרים.
נלמד על הקשר בין מערכת העיכול ומערכת העצבים האוטונומית, נקבל
מושג כללי לאבחון של מצבים סימפטטיים שתוצאתם חוסן נפשי לקוי
שמתבטאים בחרדות, דיכאונות, או סי די והתקפי זעם, מצבים שבמקרה
של הזנחה עלולים להוביל למחלות שונות כגון סכיזופרניה על צורתיה
השונות ועוד.

נעבור על מגוון תוספים שהוכחו כמיעילים במטרה לחלץ את המטופלים
שלנו ולאפשר לנו לעבוד איתם במגוון שיטות של דיבור.

יום זה יתקיים ביום שלישי 6.3, י"ט אדר
בין השעות 16:00-22:30,
מרכז חיבה, ירושלים, רח' הרצוג 75
עלות השתתפות: 200 ש"ח בלבד.
להרשמה ותשלום מראש
רחל 0509605069

מצפים לראותכם!

כנס פרדס

זהויות וקולות שונים בעולם היהודי

בימים שלישי, רביעי וחמישי י"ט-כ"א באדר תשע"ח, 6-8 במרץ מכללה ירושלים, אולם הכנסים

יום שלישי, י"ט באדר 6.3

התכנסות	9:00
ברכות	9:30
מושב 1 זהויות מתפצלות ד"ר שלומית קנדי-הראל, הרב ד"ר לוי קופר, ד"ר חנן גפני	12:00-10:00
מושב 2 זהות קהילתית הרב ד"ר מתניה בן גדליה, הגב' תרצה קלמן, הרב ד"ר שרון שלום	15:00-13:00
מושב 3 פאנל - זהויות האישה בדורנו אתגרים, התמודדויות, נתיבים להצלחה - ד"ר שרלוט קצוף, פרופ' חיה גרינברגר, ד"ר מירב טובול כהנא	17:30-15:30

יום רביעי, כ' באדר 7.3

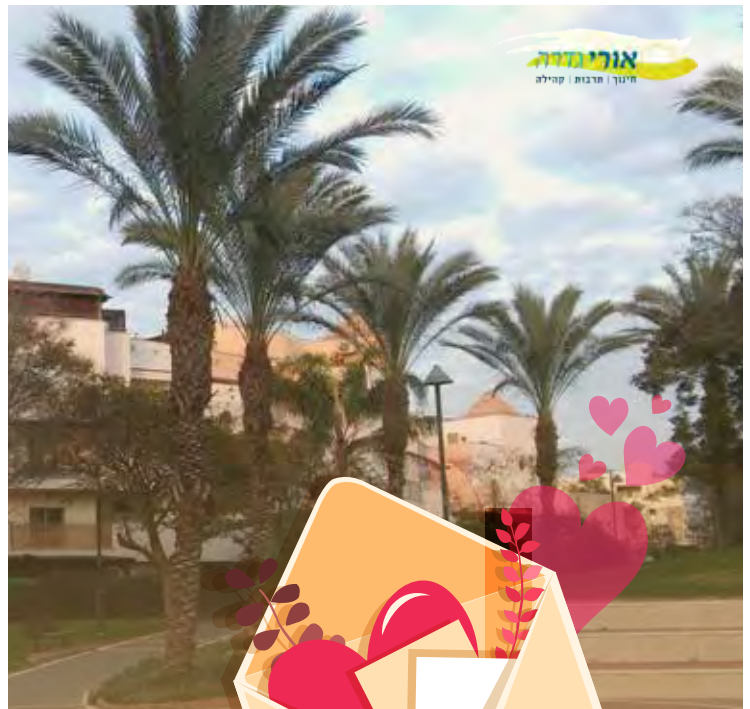
התכנסות	16:00
שיעור פתיחה הרב משה כהן לכבוד יום ההילולא של רבי אלימלך מליז'נסק	16:15
פאנל - על החסידות: ערכים חינוכיים, גישות חינוכיות וטיפוליות הנובעות ממנה	19:00-17:00
הגב' נורית בן זמרה, הרב יונתן אורן, הרב שאול יינגרט, ד"ר פנחס לוחן	
פלייבק "זוויות" על מוסר השכל בהנחיית ריקי עברוני	21:00-19:30

יום חמישי, כ"א באדר 8.3

התכנסות	9:30
ברכות	10:00
מושב 1 הזהות העצמית של חכמי ישראל הרב פרופ' עוזד ישראל, הרב ד"ר דוד צרי, הרב ד"ר צמח הלפרין	12:30-10:30
מושב 2 זהות הלכתית רב ד"ר חיים בורגנסקי, ד"ר איריס בראון, פרופ' אדם פרויגר	15:30-13:30
מושב 3 פאנל - זהות ואחרות היחס של האדם המאמין לדעה השונה - הרב בני להמן, הרב ד"ר מאיר ליכטנשטיין, הרב יוסף צבי רימון	18:00-16:00

הכנס האקדמי השנתי של מכללה ירושלים, בית וגן | פתוח לקהל הרחב | יש להירשם מראש הוועדה המארגנת: ד"ר אורה ויסקינד-אלפר יזר | הרב פרופ' כרמי הורוביץ | הרב ד"ר חגי שטמלר | ד"ר זיוה קוסטובסקי | גב' רינה גולדמן - מרכז הכנס

לפרטים ולהרשמה: pardes.michlala.edu | טל': 02-6750708

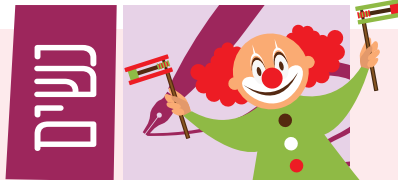
גרעין גדרה -
איך אלא תשדיר את זה

גרעין גדרה קולט משפחות,
בואו להיות חלק!!!

הגרעין מורכב מכ-25 משפחות מגוונות
בטווח הגילאים ובתחומי העיסוק.

לפרטים: טל איגרא 054-5705659

חפשו אותנו בפייסבוק תנועת אורי גדרה

MORANSASI@GMAIL.COM | הדסה סאסי

דברי שלום, ואמת

במקור שלו, פורים הוא התגלות הרצון, האמת הפנימית ביותר. שכן בפורים מתגלים הרצונות האמיתיים שלנו - הרצון להיטיב עם האנשים האהובים בחיינו במשלוחי מנות, לא במשהו שהוא רק שווה ערך כספי, אלא ב'מנה', יפה, מושקעת. לא במתנה שקנינו ברגע אלא כזו שהשקענו בה מחשבה ועשייה. כך גם הרצון להיטיב עם אלו שזקוקים לעזרה במתנות לאביונים מבלי לבדוק בציציות, אלא פשוט לתת. אבל זה הרבה יותר מזה - הגמרא מסבירה שדווקא מתוך ההסתר הגדול בתקופת אסתר, עם ישראל מרגיש את נוכחות הקדוש ברוך הוא בכל מערכה - החל מההירגה של ושתי המרושעת שהתעללה בבנות ישראל, דרך הדסה היהודייה שהופכת לאסתר המלכה מבלי לעורר חשדות, שנת המלך הנודדת, או המן שמכתיב את המפלה של עצמו. ולראשונה מאז מעמד הר סיני שבו קיבלו עליהם את התורה שנכתבה עליהם בהר כגיגית, עם ישראל מבקשים לקבל את התורה ברצון.

די די, מספיק, תעינו ותעהענו ועתה - רצוננו לעבוד את מלכנו. רצון זה לא רק המהות של החג המיוחד הזה, השאלה מי אני רוצה להיות היא ממש הקדושה שעומדת מאחוריו - וקדושת הרצון הזו, היא בדיוק הסיבה שאני קוראת לכולם, גדולים קטנים, שבפורים הקרוב ירשו לעצמם להשתטות קצת.

בלבוש מלכות תכלת וחור, ועטרת זהב גדולה

בארסנל הפורים של השנים האחרונות תמצאו תחפושות שהיו מביאות את המרות שלי למלאכה להיות גאות בי מאוד. בין השאר יצא לי להיות ציפורה אשת משה רבנו, ספר תורה (), הנסיכה קייט מידלטון שעייפה אותי מאוד בשל הצורך לאחוז את הבריסטול בגודל אדם של הנסיך שלצדה. והתחפושת האחרונה ואולי האהובה עלי מכולן, "אותיות פורחות באוויר" שהאנסמבל הסגוני של עננים תפוחים שהוצמדו לשמלה שלי, פאה כחולה, וקשת ראש עמוסה באותיות מוזהבות, הפכו אותי באחת תחפושת מוזהבת מאוד, אבל למאשרת ביותר בעומק הלב.

פורים הוא חג האמת שבו הרצונות הכי נסתרים שבך יוצאים החוצה, צפים על פני השטח שכל העולם יראה, ככה אומרים החסידים. אדם מתחפש למה שלבו חפץ, למי שנפשו כמהה להיות. כשנכנס היין ויוצאים הסודות הפנימיים ביותר, צף לו האני הבלתי מסונן שלו, האמת. פעם בשנה מבקשים מאיתנו לתת לשכל לנוח. להרעיש קצת ברעשן, להתחפש, לתת לשמחה לפרוץ קצת את סכר ההיגיון והבגרות. אפילו הרבנים הכי גדולים ורציניים, קוראים לנו להריץ בדיחות, לעשות פורים שפיל'. לגלות מי אני באמת כשאני לא עובד כל-כך קשה להיות מישוהו אחר. אם כל השנה אני שואף להיות מישוהו חופשי יותר ופחות נוקשה, או מישוהי שמדי פעם בתוך השגרה גם זוכרת לשחרר את הרסן. או ההפך - אולי להיות יותר ממה שאני ביום-יום, קרובה יותר אל המלך, שלוהה או מלאכית יותר.

רבי צדוק הכהן מלובלין אומר בגאונות: "כי זה כל קדושת ימי הפורים: לברר האמת הגנוז ונעלם תוך הדמיון, עד שהדמיון שב להיות כלי להאמת שבתוכו ונהיה טפל אליו. ועל כן חייב לבסוגמי, כי השיכור הוא מלא דמיון... אבל אצל בני ישראל גם הדמיון הוא אמת". הפך, הפך, הפך השכל. ודווקא שם כל היופי - לא חובה להשקיע זמן ומחשבה, לא כל תחפושת מצריכה קורס תפירה מזורז. פשוט להתלבש בלי להרהר מה יחשבו עלינו. ביום היחיד בשנה שבו מבקשים מאיתנו להיות כל מה שרק נרצה להיות, לא לפחד לתת לאישיות האמיתית שלנו להתגלות, להרשות לעצמנו להיות אנחנו.

לונדון, שתיים עשרה בבוקר, המכולת השכונתית. שתי נשים מצביעות לעבר אחת מהקונות ושחות זו לזו באנגלית מתגלגלת: "הו, האו לאבלי. שי איז לובשת את הבגד המסורתי שלהם!" ואילו הפנים הצבועות לבן, הן בטח היו שמות לב שהבחורה עם השיער האסוף והעיניים המלוכסנות שאוספת שני מילקי ובקבוק חלב מהמדף ומסמיקה במבוכה, היא לא יפנית, אלא חיפאית למהדרין... זה קרה פחות

או יותר לפני עשור, במסגרת תחפושת קבוצתית של קיבוץ גליות של כל השליחות בלונדון. אחרי שתפקיד היהודית, הקיבוצניקית והצרפתייה נלקח, עלי הוטלה האחריות הכבדה להתחפש ליפנית מן המניין. בשמלה מסורתית כבדה בגוונים עזים ועיטורי דרקונים, ובאינספור מקלות שהיו תקועים בשערי, ייצגתי בכבוד את כל היפניות באשר הן ובלבתי את עוברי האורח הגויים ששאלו את עצמם מי אני, ומה בדיוק אני עושה בשכונה.

לא כל חגי הפורים שלי נראו ככה, שהרי אם נודה על האמת - קצת קשה עם הפורים הזה. כלומר, הוא חג נחמד מאוד, והעובדה שלא כילו אותנו היא בהחלט סיבה ראויה מאוד למצהלות. אבל בשלב מסוים אחרי גיל עשרים לערך, תחפושות הופכות להיות דבר מביך, ועם כמה שנחמד לאפר ולצלם את האחים, האחיינים והואטוטים, להיתפס עם תחפושת של ממש, ועוד מחוץ לבית, זה כבר סיפור אחר לגמרי. ככה, בתהליך איטי אבל עקבי, פורים הופך לו מחג שכולו צחוק מתגלגל, לחג מנומס מאוד.

שליחות בניו ג'רזי

דרושים זוגות מורים המעוניינים לצאת לשליחות

דרישות התפקיד:
 נסיון בהוראה של שני בני הזוג
 דתיים וציוניים
 מוטיבציה גבוהה
 רצון להשפיע ולנטוע ציונות

לשליחת קו"ח:
drhadar@benporatyosef.org

זלמן רודרמן ספרי איכות לכל המשפחה
 להשיג בחנויות הספרים המובחרות
 להתרגש, להחכים, ליהנות.
 הפצה ראשית: 03-9600770

מגיד

מגזין פנימה יחד עם

במבצע מדהים למצטרפות החודש למגזין פנימה ספרה החדש של הר' ימימה מזרחי במתנה!

או לחילופין!
תיק טיפוח L'OREAL שפתון + עיפרון + קרם ידיים **מתנה!**

הרבנית ימימה מזרחי: "מה שאני הכי אוהבת במגזין פנימה זה את סיפורי ההתמודדות הכל כך חזקים של נשים רבות"

עדן הראל: "מגזין פנימה שוזר בחוט עדין, קהילת נשים עשירה שאני מאד שמחה להיות חלק ממנה"

נעה ירון: "כשאני פוגשת אישה שאומרת לי 'אני קוראת אותך בפנימה', אני יודעת שפגשתי חברה"

פנימה 7 שנים. 40,000 קוראות. מגזין אחד.

חובה בכל בית. הצטרפי עכשיו: 8980* או 02-6646001 מקום לכולן

ארבע חזיתות

ארבע מתנות

על העבודה הרוחנית המיוחדת לפורים

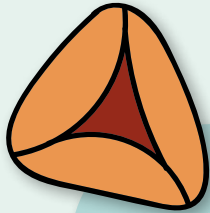
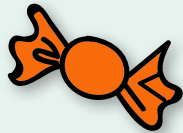
מלחמת עמלק. אותה מערכה היסטורית בין עם ישראל לבין הכוח המנוגד לו - האכזרי, המתעתע והשפל מכל - עמלק. פעם בשנה אנו מתאספים בבית הכנסת וקוראים בחגיגות את פרשת זכור כדי שלא נשכח לעד למחות את זכרו של שורש הרע. הבעיה היא שהטקס השנתי הזה נראה כמשרת דווקא את המגמה ההפוכה. הרי אף אחד מאיתנו לא פגש עמלקי בשבוע האחרון וגם לא בעשור האחרון. עמלק, קצם, התבולל ונעלם מעל במת ההיסטוריה. אם לא היינו מתעקשים להזכיר אותו באובססיות בכל שנה - נראה שזכרו כבר היה נמחה מזמן. מדוע להמשיך ולהעלות על נס מלחמה ישנה שכבר אבד עליה הכלח?

אך התורה לא מרפה. היא התעקשה לשמר בתודעתנו את המאבק הזה כל הזמן ומגלה לנו על הדרך סוד עמוק. לא מדובר כאן רק במלחמה נגד עם ספציפי. עמלק זוהי רוח. זו צורת התנהגות וחשיבה רעילה ומסוכנת, שעלולה להופיע ולהותיר את זרעי הפורענות שלה גם אצלנו. מחובתנו להיות מודעים להשפעות המזיקות ולטביעות האצבע שלה בחיינו. במקום הזה בדיוק מופיע פורים ואיתו הארה מיוחדת משמים. פלי נשק רבי עוצמה שיעזרו לנו לנצח במלחמה הזו ולהביס את העמלקיות המקננת בנפש. המאבק מתרחש בארבע חזיתות בקרב שבו כולנו לוחמים.

לכל חג יש את הסיפור שלו, המאכלים שלו והשירים שלו. לכל חג יש גם את העבודה הרוחנית המיוחדת לו. שפע מיוחד שיווד משמים ביום הזה ומגיע לכל מי שרק יכין מבעוד מועד את הכלים המתאימים כדי לקלוט אותו. כי חג אינו רק זיכרון לאירוע פרה-היסטורי שהתרחש לפני אלפי שנים. חג הוא דבר שקורה כאן ועכשיו. אם נכוון את עצמנו אל התדר הנכון ונדע להקשיב ולהפנים - נצא ממנו עשירים ומצוידים במתנות יקרות שילוו אותנו כל השנה. אחרת, נחמין הזדמנות יקרה, והחג "עבור לידינו" במקום שיהיה מקצה אדירה שתרים אותנו למעלה.

איך יודעים מה העבודה הרוחנית של החג? איך מגלים מה המתנות שהוא בא להעניק לנו? שני דברים יכולים לתת לנו קריאת כיוון: א. מצוות החג. ב. הקריאה המיוחדת שלו.

אור הזרקורים מופנה הפעם אל מגילת אסתר, המרתקת והמפתיעה מבין חמש המגילות. אך עיתונאי שהיה מסקר את מאבקן של שתי דמויות המפתח, המן ומרדכי, היה עלול לתאר אותו כמלחמה קטנונית בין שני פוליטיקאים. ויכוח כוחני על כבוד ויוקרה ותו לא. חז"ל, לעומת זאת, במבטם העמוק והחודר, מגלים שם דבר מהותי הרבה יותר.

1. העצבות

רבים מאמצים אותו מבלי משים. משפט המפתח של חז"ל לחודש הזה - "משנכנס אדר מרבין בשמחה" - מקפל בתוכו מסר מהפכני. באדר לא מתחילים בשמחה, רק מרבים אותה. כי המצב הטבעי, הפשוט והבריאי, שאמור להיות כל הזמן הוא לשמוח.

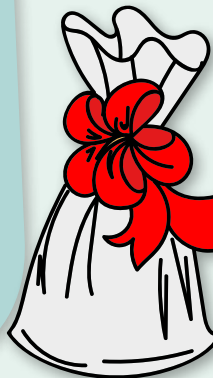
כשאדם חוגג יום הולדת שואלים אותו לפעמים "מה הגיל שלך?". מעניין שבעברית למילה "גיל" יש משמעות נוספת. "שמחה". אם כך, בעצם עומק השאלה הנ"ל הוא - "מה השמחה שלך?". עד כמה אתה אדם שמח, עד כמה הצלחת השנה לתת משמעות וליצוק תוכן לחייך כך שהפכת להיות אדם מאושר ושמח יותר.

כאן בדיוק מגיע חג הפורים, ואיתו מצוות משתה ושמחה. מצווה המלמדת אותנו שהשמחה אינה תלויה בדברים נדירים ויקרי ערך הנמצאים מחוץ לאדם, וגם לא בכמה כסף, מעמד או פרסום יהיו לו. מחקר שפורסם לאחרונה מגלה שבועד מבוגר מחייך כ-15 פעם ביום, לילד זה קורה בערך 400 פעמים. מסתבר שהשמחה אינה קשה להשגה. היא קרובה וזמינה מאוד, ואם רק לא מפריעים לה - היא זורחת ובגדול. "ולישרי לב - שמחה" (תהילים צז).

האדם המודרני היה אמור להיות שמח ומאושר מאי פעם. התפתחות הטכנולוגיה פתחה לפניו אופקים חדשים. איכות החיים עלתה פלאים, הרפואה מצאה תרופות למחלות שפעם נחשבו חשוכות מרפא, תוחלת החיים קפצה בעשרים שנה תוך כמה עשורים ודברים שבעבר היו בלתי אפשריים הם היום מובנים מאליהם. ולמרות זאת אחת המחלות הקשות של העולם המערבי היא העצבות. דור שלם סובל ממצבי רוח מדכאים ומיליונים חיים על פרוזאק. היום כשאדם מגיע לעבודה עם חיוך קורן על פניו, כולם ישאלו אותו בסקרנות מה קרה והאם אראלה במקרה התקשרה אליו. אם יגיע בפרצוף עצוב, לעומת זאת, הוא לא יזכה לקורטוב התייחסות. ככלות הכול, חסרות סיבות להיות מדוכא? האוברדראפט, הלחץ בעבודה, הבעיות בבית...

כל זה בולט אצל מי שהיה אמור להיות האדם המאושר בשושן. המן. הוא קודם לתפקיד הבכיר ביותר מהודו ועד כוש, כולם כורעים ומשתחוים לפניו, עשיר, מצליח, ממש על גג העולם. אבל... לא. "כל זה איננו שווה לי". הוא בוחר להתמקד במאית הכוס הריקה - אותו יהודון שמסרב להשתחוות לו, ובגללה מזלזל ומבטל במחי יד את כל הטוב שיש לו. זהו כישרון עמלקי מיוחד, אך

2. הבדידות

החזית השניה מגלה גם היא פרדוקס מוזר. אמצעי התקשורת מאפשרים לאדם המודרני להיות מחובר בקלות לכל היקום כמעט. רשימת אנשי הקשר בסלולארי שלו מעולם לא הייתה תפוחה יותר, הוא מתהדר בשלושת אלפים חברים בפייסבוק, 1500 הודעות ווטס-אפ ביום, ותמונותיו גורפות אהדה בכל רחבי האינסטגרם. הוא חי בענן רועש וקולני, המייצר אשליה מדומה של קשר וחברות. אך מבט עמוק מגלה שהאדם מעולם לא חש בודד כל כך. אף פעם לא הסתובבו בינינו כל כך הרבה אנשים הצמאים לחום, אהבה ויחס, אבל כל מה שהם מקבלים הוא לייק זול ושטחי. לא נדיר לראות קבוצת בני נוער שבמבט מרחוק נראים כמשוחחים ביניהם. אך כשאתה מתקרב אתה מגלה חברות יחידים שכל אחד שקוע בעומקן של המכשיר שלפניו ואין שום שיג ושיח בינו לבין היושב לצידו.

פורים מעניק לנו מתנה שניה. "משלוח מנות איש לרעהו", כלי נשק רב עוצמה המסוגל להפיל מחיצות ולחבר בין לבבות. לא פעם אנחנו מבוכים אותו על השכנים בדירה ליד ועל החברים הכי טובים שלנו, במקום להשתמש בו דווקא אצל מי שהקשר איתו קר או מסוכן, ובעזרת הכלי המופלא שפורים מעניק לנו נוכל לפתוח דף חדש ונעלה את היחסים על פסים אחרים.

3. אנוכיות

תינוק הוא יצור אנוכי להפליא. אגואיסט מושלם. מה מעניין אותו בחיים? רק הוא בעצמו. לאכול, לישון ולעשות את צרכיו. אין לו בעיה לפצוח בצרחות בשלוש בלילה רק כי נפל לו המוצץ, מבלי להתחשב כלל בהורים המסכנים שרק לפני שעה הלכו לישון או ביתר השכנים העייפים.

עד כאן הכל בסדר. ככלות הכול, לא ציפינו ממנו למשהו אחר. אנחנו כן מקווים שיום אחד, עם הגיל ובניית האישיות, יתחולל בתוכו שינוי, והוא יצליח לראות לא רק את עצמו אלא גם את סביבתו. לחשוב על אחרים, להתחשב בהם ולהעניק להם.

בדרך כלל זה באמת מה שקורה אך לא תמיד. אצל המן, למשל, כנראה שמהוה השתבש בדרך. הוא היה שייך לזן המיוחד של האנשים המשוכנעים עמוקות שכל העולם מסתובב סביבם. ליבו הסוער רחש הערכה עמוקה, שלא לומר הערצה כובשת, לאדם אחד בלבד. המן האגגי... הוא היה מזריק לעצמו בכל יום את סס הכבוד כשמהדרו ועד כוש כולם כורעים ברכ בפניו, ודי היה ביוצא דופן אחד כדי להוציא אותו מדעתו. כאשר המלך אחשוורוש שואל אותו בתמימות "מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו?" הוא לא מהסס לשניה. אין לו ספק קל שהמלך מתכוון אליו עצמו. וכי תיתכן אפשרות אחרת?

האנטי-תזה לאנוכיות העמלקית מתגלה אצל אסתר. המלכה אצילת הנפש המתעקשת לגלות למלך את מזימת ההתנקשות בו דווקא בשם מרדכי ומביאה בזה גאולה לעולם. הרבה סיבות היו לה לקחת את הקרדיט לעצמה, ובכל זאת היא לא עושה חשבון ויודעת להשאיר לאחרים את המקום שלהם מבלי להשתלט ולתפוס את כל הבמה.

התרופה שפורים מציע לנו כדי לשרש מקרבנו את האנוכיות היא מתנות לאביונים. "כל הפושט יד" ביום הזה, קבעו חז"ל, "נותנים לו". פתח את היד ואת הלב והרַגְל את עצמך לחלוק את הטוב שזכית לו עם אחרים. כל נתינה פותחת לנו עוד צוהר בלב והופכת אותנו לאנשים טובים יותר.

4. אובדן זהות

המגילה נפתחת בתיאור הצבעוני של משתה אחשוורוש. מהודו ועד כוש וזרמים העמים השונים לקחת חלק במסיבת הפאר של המלך הראוותן. למרבה הצער גם היהודים לא נותרים מאחור. הם מצטרפים להילולה הגדולה ושוכחים... את עצמם. גם כשאחשוורוש השתמש בכלי המקדש והופיע מלוכש בבגדיו של הכהן הגדול, לא התעוררו היהודים וזעקו בכאב על כך שרק לפני כמה עשרות שנים התנוסס לו לראווה בית חיהם בירושלים, והיום כל הקדוש להם נרמס לנגד עיניהם. את כל זה רואה מרדכי ומדועזע. הוא יודע שחייבים לעשות משהו חריף שיעורר הדים, אחרת קצרה הדרך להתבוללות והיטמעות בנכר. אולי זה הפשר למעשה המסוכן והיומרני שלו בהתגרות בהמן, מעשה שגלגל עלינו גזירת השמדה נוראית שכמותה כמעט ולא ידעה ההיסטוריה. היא מסתבר שלו היה רוצה היה מצליח למצוא דרך להתחמק משער המלך, ולא מתעקש לעמוד בהפגנתיות דווקא כשהמשנה למלך הרצחני עובר. ייתכן שמעשהו של מרדכי היה מכוון למקום אחר. הוא הרגיש חובה לעצור את הסחף ולעורר את אחיו הנרדמים. לצורך העניין היה מוכן אף למסור את נפשו ולהיהרג על ידי המן על מזבח אמונתו ובלבד שיראו כולם כיצד יהודי דבק באמונת אבותיו בכל מצב ובכל מחיר. בסופו של דבר באה גזירת ההשמדה של המן ועשתה את העבודה. היא השיבה הביתה את כל המתרחקים כשהזכירה להם - יהודים אתם ויהודים תהיו.

כאן מגיעה המתנה הרביעית - מקרא מגילה. הספר שמזכיר לנו מי אנחנו ולמה אנחנו שייכים. לימוד התורה בונה אצל כל יהודי את עמוד השדרה הרוחני שלו ומחבר אותו בצורה עמוקה יותר אל הזהות שלו. חג הפורים מביא בכנפיו הזדמנות לקבל הארה והתחזקות בכל אחד מן התחומים הללו. ארבע המצוות המיוחדות שלו הן כלי עבודה רבי עוצמה שיכולים לסייע לנו כל השנה במערכה הנפשית כנגד הרוח הרעה שהביא עמלק לעולם. נצא בעזרת ה' מן הפורים הזה מצוידיים בכוחות ועוצמה שילוו אותנו כל השנה.

תרגיל התבוננות:

- נסו להיזכר במקרה בו פגשתם בעצמכם אחת מן המידות הנ"ל - עצבות / בדידות / אנוכיות / אובדן זהות.
- במה זה התבטא? מה הרגשתם אז? מה המחיר שזה גבה מכם?
- אילו דברים יכולים לעזור לכם להעצים בכם את השמחה / החיבור לזולת / הנכונות לתת ולוותר / הזהות שלכם?
- מה תוכלו לעשות בשבועיים הקרובים שיחזקו בכם את אחד או יותר מהדברים הנ"ל? מוזמנים לרשום לעצמכם דבר או שניים שאתם מוכנים לקבל על עצמכם או לקחת לתשומת ליבכם כדי להתקדם באחת החזיתות, ובעוד זמן מה בדקו את עצמכם איך זה השפיע.

כתב: הרב יוני לביא, ארגון קהלים ומנהל מוקד חברים מקשיבים לנוער

ה"יהודי" שניצח את המן

"ישנם הרבה 'המנים', והשובר אותם הוא ה"איש יהודי" עם פרק תהלים לבבי. לא בחרב ולא בחנית, כי אם ברוחי - על ידי פרק תהלים לבבי"

מכתבי רבי יוסף יצחק שניאורסון

"שני היודיין הם כנגד היצר הטוב והיצר הרע, משום שבשניהם ישנם עשרת כוחות הנפש. ישנם שני סוגי יהודים: יהודי של יצר טוב ויהודי של יצר הרע. גזירתו של המן הייתה לאו דווקא על יהודים יראי אלקים, יהודים של יצר טוב, כי אם גם על יהודים חופשיים המתנהגים על פי היצר הרע, שגם עליהם הייתה גזירת המן להשמדם."

המשיך המשכיל ושאל - הוא היה בעל דקדוק ולא הרפה: "מדוע בפסוק שלאחר מכן כתוב 'ויקהלו היהודיים אשר בשושן' בשני יודיין". ענה לו הצמח צדק: "בשושן ראו היהודים והרגישו בפועל ממש את הנס, וזה פעל גם על היהודים החופשיים שיהפכו לטוב".

והצמח צדק סיים - בפנותו למשכיל: "כך גם ביחס אליך; כשתהיה לך קדחת - תשתנה".

הצמח צדק כיבד אותו בחולי קדחת, ולאחר מכן נהפך המשכיל לאיש ירא שמים.

לאסתר על ידי התך, כתוב שם "ביהודיים" - בשני יודיין, ואחר כך בפסוק "ליהודים היתה אורה" כתוב "ליהודים" ביו"ד אחת? ענה לו הצמח צדק:

כשתהיה לך קדחת - תשתנה

פעם בא משכיל אפיקורוס אל הסבא, אדמו"ר הצמח צדק, ושאל: "מדוע מוצאים אנו במגילת אסתר, כשמדכי שלח למסור אודות הגזירה

"לחזות בנועים"

ההילולה הגדולה לרבי אלימלך מליז'ענסק

יום ד', כ' אדר תשע"ח, 7.3.18 למנינים
באולם אירועים ישיבת תורת החיים - יד בנימין
פתיחת שערים: 18:00 | תחילת האירוע: 20:00

האירוע יתקיים
בהפרדה מלאה
לגברים ונשים

בהשתתפות הרבנים:

הרב דוד דווקביץ

הרב שמואל סל

הרב דניאל סטבסקי

בהשתתפות ראש המועצה מר אלי אסקוידו
מספר המקומות מוגבל!

כבוד עשיר!

כרטיסים: ברישום מוקדם: 35 ש"ח. ביום האירוע: 50 ש"ח. v.i.p 65 ש"ח

לפרטים והרשמה: 055-988-0653 | noamelimelech21@gmail.com

תורת החיים

תורת החיים

"איש יהודי" - יהודי לבבי

המן חפץ בפור, ב"עצם". המן היה תלמיד אמיתי של "נחש הקדמוני", הוא רצה שישתחוו אליו מצד עבודה זרה, לא שישתחוו לעבודה זרה מצדו.

מהי הסגולה לזה, כיצד הביסו אותו? - על ידי "איש יהודי"; לא על ידי מרדכי הצדיק, דווקא "איש יהודי", יהודי לבבי.

ישנו "איש" - איש יהודי - ו"צדיק". "צדיק" זהו מצד המוחין, הוא יודע את כל העניינים שישנם בנשמה, וישנו בעל לב, הוא לגמרי "ברוגז" על המוחין, עבור מה יש צורך במוחין?...

כדי להיפטר מהמן נדרש דווקא "איש יהודי", יהודי פשוט עם מסירות נפש, על ידי פרק תהלים. על ידי אמירת פרק תהלים של יהודי פשוט וכפרי מתפטרים מהמן.

על כן נקבע עניין אמירת תהלים, כדי לשבור את המן שבכל דור ודור. ישנם הרבה 'המנים', והשובר אותם הוא איש יהודי עם פרק תהלים לבבי. לא בחרב ולא בחנית, כי אם ברוחי - על ידי פרק תהלים לבבי.

(על פי ספר השיחות תש"ב בלשון הקודש עמ' 207. עט. ספר השיחות תשי"ב עמ' 207)

איך לבחור לאן להמשיך אחרי השמינית?

הרב גור גלון | ראש ישיבת ההסדר הר ברכה,
וראש בית הספר לאימון 'מאמנים לחיים'

איך אדע שהלימוד בישיבה באמת ייגע לי בחיים?

שמיניסט יקר, שלום וברכה.

כשהייתי בישיבת הדרום ברחובות, שאל אותי אחד התלמידים שאלה מצוינת: "הרב, אני רוצה ללכת לישיבה כדי לשנות את חיי, כדי להתעלות ולגדול, איך אני אדע שהלימוד בישיבה באמת ייגע לי בחיים?"

ענית לו: "דבר ראשון, אני חייב להגיד שהשאלה מאוד משמחת. ההבנה שאני הולך לישיבה לא לקניית ידע ומושגים בלבד, אלא לשנות את חיי ולהרים אותם לגובה חדש, היא הבנה כל כך לא פשוטה; היא הבנה שרק מעטים עומדים עליה,

ולכן השאלה ממש מרגשת!"

והמשכתי: "דבר שני, לעצם השאלה, כשאתה מגיע לישיבה המטרה היא לראות מה ההשפעה של התורה, של האווירה, של הרבנים והחברים על חייך!

"לכן, כשאתה מגיע לבדוק ישיבה אל תבחן את הישיבה מבחוץ אלא מבפנים, כנס לישיבה, ללימוד בעיון ובבקיאות, לשיעורי ההלכה והאמונה. אתה מגיע לישיבה לכמה ימים, תהיה בימים אלו בחור ישיבה לכל דבר. לאחר שתצא מהשבוע"ש תבדוק בתוכך מה ההשפעה של הימים הללו על המחשבות שלך, הרעיונות, המעשים והרגשות. אם זו תורה שנוגעת בחייך ובלבך, אפילו בכמה ימים של לימוד אתה תזהה בעצמך תנועה פנימית!"

בשלב זה של השנה מאחוריים עומד ביקור בכמה ישיבות, ואם נותרה התלבטות ההצעה שלי היא: קחו את ההחלטה הגורלית הזאת ברצינות הראויה. לכו לישיבות שאתם מתלבטים לגביהן ותהיו בחורי ישיבה שלושה ימים. אחרי שלושה ימים של לימוד בישיבה אתם תזהו איזה מקום מגיע אתכם יותר, נוגע בכם יותר ואז תדעו שזה מקומכם!

אם יורשה לי להשתמש במשל מעולם הספורט,

אם החיים הם מגרש הכדורגל יש במגרש כמה תפקידים: שופט, צופה, פרשן ושחקן. בשלב ראשון הגעת לישיבה כשופט, אתה עומד מבחוץ ומביט מה טוב ומה פחות טוב, מה מתאים לך ומה לא מתאים. בשלב זה אתה מוזמן לבוא כשחקן, להיכנס ללימוד, להיות חלק, זו חוויה אחרת ותחושה אחרת, שתעזור לך לדעת הרבה יותר טוב האם זו הישיבה שלך.

כאן המקום להבהיר: איני מדבר על השאלה החיצונית באיזה מקום חשתם יותר נוח, באיזה מקום היה לכם יותר נחמד, אלא על דבר הרבה יותר פנימי - באיזה מקום חשתם שאתם מתקדמים, איזה מקום הצליח להניע אתכם, לגרום לכם שינוי מעשי, מחשבתי או רגשי, תנועה פנימית.

שמיניסטים רבים בוחרים ישיבה בעיקר על פי אווירה, וצריך לזכור שהאווירה היא לא העיקר אלא רק אמצעי שמסייע לעיקר - לבניין האידיאלים והערכים, בניין ההבנה והפנימיות, בניין המידות והאישיות, שהם הם בניין חיי התורה.

אז קדימה, תמצאו את הזמן (זה יכול להיות אחרי פורים...), לכו לישיבות שאתם מתלבטים לגביהן, ופשוט תצללו ללימוד לכמה ימים, אחריהם אתם כבר תדעו!

ביה

עד דלא ידע זה לא צחוק!

**גם בשביל
לא לדעת -
צריך לדעת!**

בשיחותיו העמוקות גילה הרבי מליובאוויטש זי"ע את המסרים החשובים החבויים במגילה לחיי היום יום של כל אחד מאתנו.

בואו לגלות את סודו של החג בספר 'פורים' מסדרת "ענייני דיומא", בעריכה מאירה ובהגשה מרתקת.

**להשיג באתר:
Tzama.co.il
ובחנויות הספרים**

ויקר אלו תפילין

זה היה בשנת תשכ"ז. כמה ימים לפני חג השבועות הגעתי מאוסטרליה, מקום מגורי, לביקור בחצר כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש.

זכור, ערב מלחמת 'ששת הימים' יצא האדמו"ר בקריאת-קודש להשתדל לזכות את המוני בית ישראל במצוות תפילין, שיש בה סגולה מיוחדת להטיל מורא ופחד על אויבי ישראל, כפי שדרש רבי אליעזר הגדול במסכת ברכות.

ולאחר הניצחון הניסי על צבאות ערב קרא האדמו"ר לנצל את אוירת ההתעוררות הכללית שנוצרה בעם, להתחזקות במצוות תפילין. קריאת קודש זו אף זכתה בשעתה להד נרחב מצידם של גדולי הדור נוספים אשר חתמו על כרוז חס ותומך בעניין. בעקבות זאת החלו רבים לפעול לזיכוי הרבים במצווה חשובה ומרכזית זו שכל התורה כולה הוקשה לה.

מאז ועד היום עשו להם רבים מנהג להקדיש זמן, לפחות פעם בשבוע, למילוי קריאת הקודש. הם נוהגים לצאת לחוצות הערים, למרכזים רפואיים, לבתי אבות וכיוצא באלה, שם הם תרים אחר יהודים ומניחים להם תפילין.

באחד מימי שהותי בניוירוק החלטתי להצטרף לאחת הקבוצות שיצאו לפעול ברחבי המטרופוליין. ראשית, רציתי להשתתף בפעילות, שהייתה חדשה בעבורי. ושנית, ביקשתי ללמוד מהם כיצד פונים לאנשים ואיך מציעים להם להניח תפילין. סוכם כי לאחר תפילת שחרית תצא הקבוצה לדרך.

עם סיום התפילה, קודם שעליתי אל הרכב שהמתין לכולנו, ניגשתי למכולת הסמוכה כדי לקנות דבר-מה לאכול. השעה דחקה ואני אספתי לחיקי כמות נכבדה של עוגיות מסוגים שונים שהיו על המדף.

במהלך הנסיעה הוצאתי את העוגיות והצעתי גם לחבריי להתכבד. להפתעתי מצאנו בתוך העוגיות השונות גם חבילת 'אוזני המן'.

"עכשיו אוזני המן? ! בערב שבועות? !", שאלנו את עצמנו בחיך. חיש-מהר נעלמו העוגיות ולא נודע כי באו אל קרבנו. אך ב'אוזני המן', משום מה, איש לא נגע. אולי מפני החשש לטרידתן...

אחרי כשלושת-רבעי השעה הגענו למחוז חפצנו - מרכז רפואי מסויים בניוירוק. התחלקנו לכמה צמדים והתפצלנו בין המחלקות השונות. פגשנו שם יהודים רבים והצענו להם להניח תפילין. רובם נענו לבקשתנו מיד או לאחר שכנוע קל. הצד השווה לכולם היה שלאחר שקיימו את המצווה, אפשר היה לראות אושר על פניהם.

"חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע"

על שהימים נהפכו "מיגון לשמחה". לכן השמחה של פורים היא בבחינת "עד דלא ידע", כי שמחה שבאה ממצב של הפך השמחה היא גדולה ביותר, בבחינת "יתרון האור מן החושך".

(כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש)

לקראת עזיבתנו את המקום נכנסנו לאחד החדרים, שם פגשנו זוג נוסף מתוך הקבוצה שלנו. בחדר היו מאושפזים שני יהודים. אחד מהם הסכים מיד להניח תפילין. חברו, לעומת זאת, התנגד בתוקף. האיש היה מבוגר למדי.

"אני קשור לאלוקים שלי לא פחות מכם!", התריס כלפינו בטון כעוס.

ניסינו לרצותו בדברים רכים, ללא הועיל.

דווקא ההתנגדות התקיפה שלו להניח תפילין עוררה בנו סקרנות ואף תחושת אתגר. ככלות הכול, האיש כבר לא היה צעיר. הוא שכב על מיטת חוליו, הזכיר בפיו שם שמים ולכאורה לא הייתה כל סיבה הגיונית לסירובו הנמרץ לקיים

המן! אמרתי לאיש. הוא הרים את עיניו והביט בי כעל שוטה גמור. "ודאי!", המהם, "המן טאש' עכשיו, אחרי פסח, 'המן טאש'..."

בעוד חבריי מסיטים את השיחה לנושא אחר ומשתדלים להעסיקו, מיהרתי לצאת למסדרון, גמאתי במהירות רבה את מדרגות הבניין ורצתי לחניון. בלב עולו הוצאתי מתוך המכונית את שקית ה'אוזני המן', שאך לפני שעה קלה לאישי לא היה כל חפץ בהן ועתה - הפלא ופלא - נהפכו למצרך יקר ערך שבו תלויה הנחת תפילין של יהודי מבוגר השוכב על מיטת חוליו.

מי יודע, חשבתי בליבי, בעודי מדלג בפסיעות גדולות מעל המדרגות; מי יודע מתי בפעם האחרונה הניח יהודי זה תפילין. מתגובתו אפשר היה להבין כי אם הניח אי-פעם בחייו תפילין, היה זה בימים רחוקים. ואולי כלל לא הניח תפילין מימיו ובפעולה שלנו נסייע לו להיחלץ מגדר 'קרקפתא דלא מנח תפילין'!

כשנכנסתי לחדר והושטתי לאיש שתי ידיים מלאות ב'אוזני המן', הוא תלה בי עיניים נדהמות. החולה המבוגר הביט בי כאחוז הלם ומלמל: "לא להאמין. 'המן טאש'. 'המן טאש' אחרי פסח...". הוא הושיט יד ונטל 'אוזן המן' אחת. בעזרת בידיך "בורא מיני מזונות", עצם את עיניו ונגס במאפה.

מיד לאחר מכן, בלי אומר ודברים, הפשיל את שרוולו וקיים את חלקו בעסקה המוזרה שאותה יום הוא עצמו דקות מספר קודם לכן. כשהתפילין הונחו על זרועו ועל ראשו, פרץ מעיניו זרם של דמעות. אלו היו רגעים מרטיטים שגרמו גם לנו

חיוך גדול התפשט על פניי. "אם כדי להניח תפילין זקוק אתה ל'אוזני המן', תקבל 'אוזני המן'!", אמרתי לאיש. הוא הרים את עיניו והביט בי כעל שוטה גמור. "ודאי!", המהם, "המן טאש' עכשיו, אחרי פסח, 'המן טאש'..."

לדמוע.

סיימנו את מלאכתנו ועזבנו את המקום מלאי סיפוק והתרגשות. כל הדרך דיברנו על התזמון המופלא, כזה שרק ההשגחה ההעליונה מסוגלת ליצור. עם זה, תגובותיו של האיש נותרו בעינינו בגדר תעלומה.

קודם שובי לאוסטרליה נכנסתי לחדרו של האדמו"ר כדי לקבל את ברכת הדרך. בין הדברים גוללתי בפניו את סיפור הנחת התפילין של אותו יהודי מבוגר במרכז הרפואי. האדמו"ר חיך והגיב: "נו, אם זה מה שיעזור, צריך לדאוג שיקבל 'אוזני המן' בכל יום..."

את המצווה. גם שכנו לחדר ניסה להשפיע עליו - לשווא.

כשכבר כמעט נואשנו, הציע לו אחד החברים פרי כלשהו שהיה ברשותו. "קח פרי ותברך ברכה, לפחות", אמר, מנסה דרך חדשה להבקייע את חומת העקשנות של האיש ולזכותו במצווה כלשהי. האיש הסב את פניו מאיתנו בתרעומת. כעבור רגע הסתובב אלינו ואמר בלעג: "פרי אתה מציע לי? ! תביא לי 'המן טאש' ('אוזן המן', בידיש), ואניח תפילין..."

כמו על-פי אות מוסכם הופנו כל העיניים אליי. ואני, חיוך גדול התפשט על פניי. אם כדי להניח תפילין זקוק אתה ל'אוזני המן', תקבל 'אוזני

הצטרפו לאלפים המקבלים את 'שיחת היום' לטלפון הנייד כל בוקר מתורתו של הרבי מליובאוויטש זי"ע

כל יום! פנינה על פרשת שבוע • אגרת קודש על חיי היום יום • משיח וגאולה

להצטרפות ללא עלות שלחו הודעה למס' 054-5482434

כרטיס אדי המחודש לתרומת איברים

תרומת איברים חובת הלבבות!

הרב דב ליאור, רב העיר קריית ארבע היא חברון ת"ו
לכבוד: הרב א. שטינברג ור' חיים פלק

השלו' והברכה וכט"ס.
שמעתי את דבריכם אודות כרטיס אדי ועל פועלכם הרב
למען רבות למען הבטחת כל הדרישות ההלכתיות ביחס
לתרומת איברים של נפטר לצורך הצלת חיים.
אכן נראה שדרישותיכם מהגורמים המטפלים בעניין
נתמלאו וכעת אין יותר מקום לחשוש מניוול המת
לפי דעת רוב הפוסקים.
יישר כוחכם על פועלכם בנושא זה, ויהי רצון שתזכו
להצלחה רבה בקידום יישום ההלכה בנושאים
נוספים בחיינו הציבוריים.
החותם לכבוד התורה ולומדיה,

כ"ב דב ליאור

כרטיס אדי - הנוסח המחודש!

נושא כרטיס זה רואה בתרומת איברים לאחר המוות ערך
מוסרי עליו ומסכים לתרום איברים למען הצלת חיים.
בני משפחה המעוניינים לקבל מידע או להיוועץ עם:
• רב שהוכשר והוסמך בהיבטים ההלכתיים הנושא תעודה
חתומה ע"י הרבנות הראשית לישראל ומשרד הבריאות
• איש מוסמך של דת אחרת
• רופא לחוות דעה נוספת
מוזמנים להתקשר למוקד פניות טלפוני *6262
המרכז הלאומי להשתלות adi.gov.il

לפי

תרומת איברים על פי ההלכה - מה נשתנה

בשנים האחרונות חלו שינויים משמעותיים בנושא תרומת איברים:

- חוק המוות המוחי-נשימתי - החוק קובע את תהליך קביעת מותו של האדם עפ"י ההלכה.
- ועדת מעקב ובקרה בוחנת לאחר מעשה את התאמת קביעת המוות המוחי-נשימתי לדרישות החוק.
- המשכחה זכאית לקבל את הרשומות הרפואיות של קביעת המוות, לצורך התייעצות עם רב או רופא נוסף המוסמך לנושא.
- הקמת מערך ארצי של רבנים מלווים ויועצים למשפחות
- כרטיס אדי המחודש - נותן מענה לדרישות ההלכה ומנהגי ישראל

שו"ת בנושא תרומת איברים: שאלה: מה עמדת ההלכה ביחס לתרומת איברים? תשובה: מועצת הרבנות הראשית החליטה כי המוות המוחי-נשימתי הוא רגע מות האדם, ולכן איברים שעדיין מתפקדים ראויים לתרומה להצלת חיים.

חותמים על כרטיס אדי המחודש באתר www.adi.gov.il או בטלפון: *6262

חלקת הירשה

זושא, הנה אתהו
אה... כנראה בכר
לי מהראש...
אמרת שאולי תבוא
ללמד...

"ספק ידיעה כרי היא פדיעה" ...
כנע, אבל איך זה מסתדר עם
רש"י בחל"ו...?

ישיר כוח, אחי, הנה
למוד מעלהו
כו. מפכר, מתיש, אבל
ברוך השם, לבנו את
הסוגיות ביסודיותו
רק חבל שזושא
שוב לא הצטרף
אלינו...

פלם, חוץ
מוזשא. מישורו
ראה אותו
היום?
חשבת שראיתי
אותו הולך לכון
הארנה...

כעבר בקוה שנים

שבת שלום,
ילדים,
פלם חזרו
מסדר בקר
של שבת-
קדש?

אז מה עשית
כל היום?
שאבתי השקאה
משירת
הצפורים...

כעבר כשנתיים

רבותו של עולם... מה
יהיה עם אחי הגדול,
זושא?

זושא, מה אתה עושה
פה?
באתי לבכר את
הסוסים ב'שבת
שלום"...

"תא ח"ו כד נחית
יקרא דשבתא..."
איזו התרגשות
דברי הוזה הקדוש
האלה על שבתו
הכל אש
קדש...!

זושא?

"...ר"י השבת
הם נעלים
ונסתרים למעלה
מכל תפיסה..."

כל חייו של יהודי הם החבור העמוק שלו אליך, השם,
לתורתך... אבל מעולם לא ראיתי אותו לומד משהו...
כלום! אולי אמר לו משהו על כך סוף סוף...

המשך בשבוע הבא

לשאול את אלקים

ציון: שמשון קוטלונסקי

שאלות על-ידי האורים והתמים ומקבלים תשובות ברורות.
 האורים והתמים התקיימו עד הרבן פית המקודש הראשון. אחר-כך כבר לא הייתה לנו אותה דרך מפלגה לקבל תשובות ישירות מאלקים. רק בשיבנה בית המקדש השלישי יחזרו האורים והתמים, בתוך החשן שלבש הכהן הגדול.

(על-פי תלמוד בבלי, מסכת יומא, דף עג עמודים א"ב. רש"י שמות כח, ל)

בתוך החשן היו מנחים האורים והתמים. אלה היו מגלות קלף קטנות ועליהן נכתב שמו הקדוש של אלקים, הנקרא "השם המפכזש". כאשר השם הקדוש הזה היה בתוך החשן, היה הכהן הגדול יכול לשאול את אלקים ולקבל תשובות.

אך היו התשובות נמנות לכזה? ובכן, האותיות שבתחשן היו נדלקות ומאירות, וכך היו מתקבלות תשובות לשאלות. בתנ"ך מספר שהיו שואלים

הנחוח עליה; אם העסקה שאיש העסקים עומד לעשות תסתים ברוח.

אבל האמת היא שאנחנו יכולים לשאול את אלקים. משה רבנו, למשל, היה מדבר עם אלקים ושואל אותו מה לעשות. גם אחריו היו נביאים ואלקים היה מדבר אפס. בכל דור ידור יש צדיקים שהרוח של אלקים שורה עליהם, וכך הם יודעים לומר לנו מה יהיה.

והיתה עוד דרך לשאול את אלקים. זה היה על-ידי החשן שהכהן הגדול על לבש לבש

הזהב; החשן היה תכשיט מיוחד, שבו היו משלפות ש-ת-ס-עשרה אבנים יקרות, ועליהן חקוקים השמות של שנים-עשר שבטי ישראל.

"לעשות את הנחוח או לא?", התלבטה סבתא. הרופא אומר שאם הנחוח יצליח, היא תרגיש הרבה יותר טוב, אבל הנחוח גם יכול יהיה הרבה יותר גרוע. מה עושים? אף מקבלים החלטה?

כמה טוב היה אפס היינו יכולים לשאול את אלקים. הוא היחיד שיוודע מה יהיה. הוא יודע אם הפלך ינצח במלחמה, אם

הנחוח הינצח? שישבה סביבו שתקה. אך אדם לא מהר להשיב. "זו שאלה קשה", אמר לבסוף שר הצבא. "אנחנו נעשה הכל שננצח, אבל במלחמה אף פעם אי-אפשר לדעת מה יהיה בסוף".

תשועת פורים - תשועה נצחית!

לעשות בפורים, הוא לאפשר לשפע להתגלות בתוכנו ולקבל ממשות לכל השנה.

יהי רצון שנזכה בקרוב ליציאה מכל המחשכים ולהתהפכות החושך לאור ולניצחון ישראל על קליפת עמלק, והדר נקבלנה בימי משיח צדקנו שיתגלה במהרה בימינו, בשוב ה' אלינו ובהשבת משכנו בתוכנו.

של עם ישראל קיימים הכוחות להצמיח ולגדל מתוכו את המנהיגים הללו. בפורים מתחדשת הארה של ישועה הבוקעת מחושך הגלות, הארה שיכולה להצמיח בתוכנו את כל התכונות הללו ולהצמיד אותנו אל הגאולה. לשם כך יש להתכונן לפורים ולחבר את הלב שלנו לדברים - בלימוד, בתפילה ובהתבוננות. כך שכל מה שיישאר לנו

"תשועתם היית לנצח" - כי ימי הפורים האלה לא יעברו לעולם, ונוכרים ונעשים ממש בכל דור ודור, כמבואר בשם אדוני אבי זקני זללה"ה.

(דגל מחנה אפרים לפורים ד"ה שושנת)

הבעל שם טוב הקדוש מלמד שיש ממד נצחי בתשועה של פורים, ממד שקיים גם היום, למעלה מאלפיים שנה אחרי נס פורים. ומה שהימים "נוכרים ונעשים", זה לא רק במצוות הפורים ובקריאת המגילה, אלא גם בהופעת הישועה עצמה.

בפורים התגלה שאהבת ה' לישראל אהבת עולם היא, ואינה ניתנת להפרה. היא מתמידה וממשיכה גם כשישראל חוטאים ומתרחקים מהייעוד שקיבלו בסיני. בפורים גם התגלתה אהבת ישראל לה' יתברך, והתברר שגם היא נצחית ואינה תלויה בדבר. התברר שהטבע הוא אלוקי - הטבע של העולם והטבע של נשמות ישראל.

אהבת ה' אינה שייכת רק לכלל ישראל, היא נוגעת באופן אישי לכל יהודי ויהודי. גם אם נפל לאן שנפל, ועשה מה שעשה - ה' יתברך לעולם אינו חדל מלאהוב אותו ומלרצות בטובתו באמת ובתמים, והוא נותן לו את הכוחות לחזור אליו בתשובה שלמה מאהבה. ומה נפלא לדעת, שככל שההסתר בו נתון האדם יותר גדול, כך הגילוי שיכול להתחולל בתשובתו הוא יותר עוצמתי. אסתר מבטאת את האמת העמוקה הזו של עם ישראל. לכן נמשלה לאיילת השחר, המאירה ברגעים החשוכים ביותר של הלילה, והיא מבשרת שלא משנה באיזה חושך אנו שרויים - ה' תמיד מוכן ומשתוקק להאיר לנו.

נס פורים גם מלמד אותנו מהי דרך העבודה של מנהיג בזמני הסתר: אחריות ומסירות למען כלל ישראל, השזורה בתפילה ובמערכת יחסים קרובה ואישית של המנהיג עם ה' יתברך, ויונקת את כוחה מהתורה ומצדיקי הדור ומתוך אהבה אין סופית לכלל ישראל ולכל אחד ואחד מישראל. גם היום אנו זקוקים מאוד למנהיגים כאלה כדי לרומם את קרן ישראל, להשרות שכונה בישראל, ולהחיש את תהליך הגאולה, ובאוצרותיו המופלאים

* תְּאֵרוּחַ

* לְמוֹדִים לְתֵאֵר אֶקְדָּמִי הַמְשֻׁלְּבִים
לְמוֹד רוּחֵנִי בְּאֵיזָרָה תּוֹרְנִית וּמְתַאָּמִים
לְבָנֵי יְשִׁיבוֹת וְלִבְנוֹת מְדַרְשָׁה

תואר ראשון בחינוך במכללת הרצוג

יותר גמישות במערכת הלימודים

פחות ימי לימוד בשבוע

תנ"ך | תושב"ע | מחשבת ישראל | לשון | לימודי א"י | ספרות | היסטוריה | מדעי הטבע | מתמטיקה
מדעי המחשב | גיאוגרפיה | אזרחות | חינוך מיוחד | אנגלית | תקשורת

לימודים חינוך
ומלגות למצטיינים*

הסעות מכל
רחבי הארץ

שנה ראשונה
חינם*

הרצוג. לדעת. לחנוך.

לפרטים: 02-9937337 או פנו בדוא"ל: rishum@herzog.ac.il

* בהתאם לתנאי הזכאות

Brilliant&co.

הרב חיים שלום דייטש

'זה' אנכלי!

בכוח התפילה חיבר מרדכי היהודי את הקצוות שעמלק מנסה לפרום < צדיק אמיתי חושף אצל כל אחד את יכולת האיחוי בין הגשמיות והרוחניות, וצריך לנסוע עד הצדיק בשביל לגלות שנל אחד מאיתנו צדיק

לדבר עם הרבי מאמשינוב על הצטרפות למפלגה חרדית חדשה שהקימו. באותם ימים באירופה היו מפלגות יהודיות אבל לא היו כמעט מפלגות דתיות, ובטח שלא מפלגה חרדית. אותו צדיק הסביר לו שזה חידוש גדול, משום שמעשיו תהיה גם פוליטיקה חרדית. האדמו"ר מאמשינוב ענה לו בסיפור: פעם היה ילד שגדל באיזה כפר, ויום אחד אביו אמר לו שצדיק גדול הגיע לעיר הסמוכה והם נוסעים לראות אותו. הילד התמלא התרגשות והתלהבות, וכשהם הגיעו לבית בו הצדיק התארח הילד לא הסיר ממנו את עיניו. הוא עקב אחרי כל תנועה שעשה, וכשהרבי הסתגר בחדר, הילד לא התבייש והציץ דרך חור המנועול. אחרי כמה רגעים הוא פלט צעקה: "עס עסט", 'זה' אוכל! עד עכשיו הוא חשב שרבי זה משהו אחר, ברייה לא רגילה שכלל לא קשורה לגדרי אנוש. אבל כשהוא הציץ דרך החור וראה ש'זה' אוכל, הוא נבהל כי הבין שגם הרבי הוא אדם. הרבי מאמשינוב סיים את הסיפור ואמר לצדיק שהגיע אליו: אם תקימו מפלגה, עוד יהיו כאלה שיגידו עליכם ש'זה' אוכל... עד עכשיו ידעו שאתם משהו אחר, מתעסקים בתורה ותפילה. עכשיו נהייתם גם פוליטיקאים?...

אבל האמת היא שכן, הרבי הוא גם צדיק והוא גם אוכל. **אנשים רגילים לחשוב בקטגוריות - או שאתה למעלה או שאתה למטה, או שאתה רבי או שאתה אוכל.** אבל זה בדיוק הכוח שלו, שהוא יכול לחבר מעלה ומטה. כשאנחנו אוכלים, זו באמת קושייה איך ייתכן להתפלל וללמוד לאחר מכן; אבל אצל רבי, השאלה היא הפוכה - איך הוא בכלל יכול לאכול. גם אצל מרדכי אנחנו רואים את הכפילות הזאת - מצד אחד, הוא "יושב בשער המלך", שר במלכות. אבל אם כך, למה לא לכתוב זאת באופן מפורש? מפני שהוא היה קודם כל צדיק הדור וראש הסנהדרין. אדם רגיל יכול להיות או זה או זה, אבל מרדכי הצדיק יכול להיות גם וגם. לכן נאמר "יושב בשער המלך", שגם כשהוא היה שר זה היה רק בבחינת "שער המלך", דבר חיצוני שלא נגע בפנימיותו. ומניין בא לו הכוח הזה? כמו שראינו, "בן יאיר בן שמעי בן קיש", בזכות כוח התפילה שמחברת את המקום הכי גבוה עם המקום

כפורים מקיימים כמה מצוות - משלוח מנות, מתנות לאביונים, וכמובן קריאת מגילה. אבל הרבי מלובביץ' אומר שהימים נקראים "ימי משתה ושמחה", כלומר שהמצווה "עד דלא ידע" היא המצווה העיקרית לאורך כל היום. אז לחיים לחיים, פורים שמח, שנזכה לקיים את המצווה לאורך כל היום!

למרות שהמגילה נקראת על שם אסתר, ויש לה חלק גדול בהצלחת ישראל, הגיבור שהתעמת בפועל עם עמלק - הוא המן - היה מרדכי. שמו המלא מוזכר במגילה - מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני. חז"ל מסבירים כל השמות הללו, "בן יאיר" - בן שהאיר את ישראל בתפילתו. "בן שמעי" - בן ששמע את תפילתו. "בן קיש" - שהקיש על שערי רחמים ונפתחו לו. כל התארים הללו טובים סביב התפילה, ומכאן שמרדכי ניצח את עמלק גם בכוח תפילתו. למה דווקא תפילה היא הכוח שיכול להכניע את עמלק? הרבי מסביר שרק התפילה יכולה לקשר את הדבר הכי עליון עם הדבר הכי תחתון.

מניין לנו שלתפילה יש כוח כזה? התפילה היא כמובן הזמן שבו אדם כעומד לפני המלך, אבל על מה מבקשים באותו מעמד? על הצרכים הכי פשוטים ובסיסיים שלך. זה יפה? היום נהייתה אופנה שכולם מבקשים כל הזמן ברכות, סגולות, ישועות, אז אנשים לא רגילים לחשוב בצורה מרוממת יותר. **איך ייתכן לעמוד לפני איך סוף ברוך הוא ולבקש ממנו גרביים?** זה הפלא של התפילה, שעומדים לפני המלך ומבקשים על הדברים הכי גשמיים.

הדבר המעניין אצל מרדכי הוא שלמרות כל התארים שלו ולפני הכל הוא היה **מרדכי** - מנהיג הדור, שאימץ את כל כוחותיו כדי להילחם בהמן הרשע. ומה היה הכוח שלו? מה הכוח של הצדיקים בכלל? שהם מצד אחד מאוד למעלה, ויחד עם זה הם יכולים לרדת מאוד למטה.

מסופר על אחד מגדולי החסידות שלפני שנים רבות בא

שיש בקרקוב אוצר מתחת לבית של אחד בשם אייזיק, נראה לך שאסע לשם? אייזיק חזר הביתה, חפר מתחת לביתו ומצא את האוצר. אגב, באוצר הזה הוא בנה בית כנסת שעומד על תילו עד היום, ואני ביקרתי שם.

אמרו חסידים, למה נוסעים לרבי? כי הוא מגלה לך שהאוצר נמצא אצלך, אלא שצריך לנסוע רחוק כדי למצוא את זה. לכל אחד יש אוצר, ואנחנו רוצים שהצרות שמצירות

לאוצר ייעלמו, ואז יתגלה האוצר האמיתי שלנו. זו העבודה של פורים, ואם כך ניגש לחיים, הכל יהיה בסדר.

כשמרדכי לומד עם הילדים, חז"ל אומרים שהם חשבו שהמן בא להרוג אותם. מרדכי אמר להם לברוח, אבל הילדים אמרו: "עמך אנו, בין לחיים בין למוות". איזו מסירות נפש הייתה להם! למה הם לא מוזכרים במגילה? מפני שמרדכי הוא זה שגילה להם את הכוח הפנימי שלהם. הצדיק חושף את האוצרות שבנו.

שזוכה לחבר מעלה ומטה בשם כל "עם מרדכי", לחיים לחיים!

הכי נמוך.

את זה המן פשוט לא יכול לסבול. יש צדיק שיכול להיות גם פה וגם פה?! לעבוד את ה' ולהתחנן? גם ללמוד תורה וגם לאכול? כן, יש אחד כזה, צדיק הדור. והדבר שמרגיז את המן יותר מכל הוא שהצדיק נותן כוחות לעם שלם להתנהג כמוהו - "כי הגידו לו את עם מרדכי", המן פתאום מגלה שיש עם שלם שחי ככה!

רבי יהודה הלוי הסביר בכוזרי שיש ארבע דרגות בבריאה: דומם, צומח, חי ומדבר, ויש דרגה גבוהה מכולן והיא הנביא. נבואה היא תפיסה של אלוקים למעלה מהשכל, למעלה מאמונה, למעלה מהכל. **והאמת היא שלכל יהודי יש פוטנציאל להיות נביא,** אלא שהדבר לא מתגלה בפועל אלא אצל הצדיקים. מרדכי הוא המנהיג של דורו שמחבר מעלה ומטה, אצלו רואים את הנבואה בגלוי, אבל בשורש זה קיים גם בכל יהודי ולא משנה מה דרגתו.

לפני כמה שנים ביקרתי בבורשה, והייתה לי השתוקקות לבקר בציון של חידושי הרי"ם, הרבי הראשון מגור. הוא היה תלמיד חכם עצום, צדיק עם חידושים מופלגים ובעיקר עובד ה' גדול. רציתי לנסוע אבל לא היה לי איך להגיע לעיירה גור. יום אחד קמתי בבוקר, הלכתי למקווה, התכוננתי לתפילה באריכות כשפתאום מה אני רואה? קבוצה של חסידים גור! שאלתי אותם: "אתם נוסעים לרביה שלכם? קחו אותי איתכם!" היה להם מקום והם שמחו לקחת אותי. בנסיעה רצו לכבד אותי שאומר להם דבר תורה, ביקשתי שיתנו לי ספר שהיה להם שם עם כתבים של חידושי הרי"ם, והקראתי להם את הסיפור הבא: **יום אחד הבחין חידושי הרי"ם שמישהו מביט בו חזק מאוד. הוא ימר לו, "מה אתה מסתכל עליי כל כך?" ואותו יהודי ה: שכתוב בספרים שזו סגולה להסתכל על צדיקים. חידושי הרי"ם ענה לו: "הפסוק אומר 'ועמך כולם צדיקים', אז תסתכל על עצמך!"**

כשהקראתי את זה לחבריה מגור, אמרתי להם: "זה נראה כאילו הוא בא לבטש אותי, אבל זה לא מתאים לשיטה הרוחנית של חידושי הרי"ם. הוא לא היה הרבי מקוצק... נראה לי שהוא באמת התכוון לומר: לכל יהודי יש צדיק בפנים, האם אתה מסתכל עליו? מה שיש אצל הצדיק בגלוי יש אצלך בהסתר."

סיפור חסידי מפורסם מספר על יהודי בשם אייזיק מקרקוב, שחלם שיש אוצר תחת הגשר כפראג. הוא נסע לשם וחפר, ופתאום ניגש אליו חייל ושאל מה הוא עושה. אייזיק מספר לו, והחייל אומר: "אתה משוגע? מה אתה שומע בקול החלומות? גם אני חלמתי

יהדותוש

*תאר שני במקצועות היהדות, המקנה מגוון פלים פדגוגיים עדפניים להוראת היהדות לדור הפחר

תואר שני בחינוך M.Ed. במקצועות היהדות במכללת הרצוג

חינוך יהודי | תנ"ך ופרשנותו | תורה שבעל פה | מחשבת ישראל

אפשרות ללימודי ערב

מטובי המרצים בישראל

יום לימודים מרוכז

מלגות נוספות בסך

4,000 ₪

ללומדים במסגרת תרבות יהודית-ישראלית*

מלגות בסך

2,000 ₪

ללומדים בתכניות היהדות והוראת המתמטיקה*

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 02-9937337 או פנו בדוא"ל: rishum@herzog.ac.il

* תנאי המלגות המלאים מופיעים באתר המכללה

Brilliant & Co.

איך מתגברים על יצר הקניית?

יש עצות חיצוניות ועצות פנימיות. החיצוניות - להגביל את היכולת של שימוש בלתי מבוקר בכספים על ידי חשיבה מתונה מראש שבה מחליטים כמה מוציאים בכל חודש ועל איזה נושאים, והגבלה טכנית של האפשרות לפרוץ את המסגרת. ככל שיש בעיה יותר חמורה כך ההגבלה צריכה להיות יותר נוקשה ולעיתים גם דרך עזרה מאחרים.

באופן פנימי, השמח בחלקו היא מידה גדולה מאוד, ובוודאי רוב המוצרים שקונים היום אינם באמת נצרכים, שהרי בכל הדורות חיו בששון ובשמחה גם בלעדיהם, אלא שחברת השפע מבלבלת את דעתנו וגורמת לנו לחפוץ דברים שהאושר והשמחה אינם תלויים בהם כלל. ככל שאדם ילמד עד כמה אושרו טמון דווקא בו, ויחד עם זה הוא ירכוש כפי יכולתו ויצרכיו האמיתיים, כך הוא יחוש אושר יותר גדול.

מה אני יכולה לקחת איתי מפורים?

את האהבה האינסופית של ה' יתברך לישראל, שגם בתוך גלותם, הסתרה שבתוך הסתרה, גם כשהם נהנים בסעודה שבה מוציאים את כלי המקדש לשימוש של מלך גוי, גם אז הקדוש ברוך הוא לא עוזב אותנו ומרים אותנו על ידי גלגול המאורעות חזרה אל מעמדנו האמיתי.

הדברים נכונים בימים ההם ובזמן הזה, וכשם שהאהבה האינסופית של ה' אלינו מתגלה במגילה, כך גם אהבתנו המתמסרת לקדושת שמו יתברך ולבניו אהוביו עם ישראל, נטענת מחדש בכל שנה על ידי מעשיהם של מרדכי ואסתר ויכולה להתגלות בצורות מגוונות - הן בלבישת שק ודברי הצומות וזעקתם, והן בלבישת בגדי מלכות ובכואה אל המלך אשר לא כדת.

איך מגיעים לשמחה אמיתית?

השאלה צודקת בכך שהיא מבחינה בין שמחה לשמחה אמיתית. על נהנתנות והפקרות שנמשכת אחרי עולם החומר שואל הכתוב "ולשמחה מה זו עושה?". לעומת זאת, שמחה אמיתית של "ישמח ישראל בעושריו" היא תכלית עבודת ה', עד שכתוב שכל הגלות באה "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב".

שמחה היא התפרצות הנפש מעבר לגבולות מרוב טובה וקורת רוח. השמחה החיצונית מוציאה את הנפש מגבולותיה אל מקום מוגבל הרבה יותר, לחלקיות והסופיות של העולם הזה. היציאה האמיתית מהגבולות שלנו היא הדבקות האלוקית. ורק בדבקות בה' ובהתבטלות מולו יש שמחה אמיתית, וכמו שאומר הכתוב "ויספו ענווים בה' שמחה".

ברחוב ויצמן 38 כבר שדרגו את עבודת ה'

1,200 קוראי 'קרוב אליך' מקבלים כל שבוע
10 עלונים עד הבית ומחלקים לחברים

מעוניינים גם אתם? הזדרזו להרשם!

בהשתתפות של 18 ש"ח לחודש בלבד!

שלחו הודעה ל 052-4061065 או מייל ל Info@qarov.org

מחירי השקה (pre sale) אטרקטיביים

הקהילה

הקהילה הדתית היחידה בשכונת הפרחים בחריש

נשואים פלוס?

פרויקט 'חריש פלוס' זה המקום שלכם! קהילה דתית איכותית, דירה מקבלן (עם ערבות בנקאית מלאה), מפרט יוקרתי, מחיר אטרקטיבי ומיקום מצויין. עם כל כך הרבה פלוסים בפרויקט אחד - אז הולכת להיות הבחירה האידיאלית עבורכם.

1-700-500-555

www.bemuna.co.il

באמונה
תנודסה
בונים לכם קהילה

חריש פלוס
פרויקט אחד, שפע של יתרונות.

